

HOBRO ROTARY KLUB

80-ÅRS JUBILÆUM

HOBRO ROTARY KLUB

80-ÅRS JUBILÆUM

Kolofon

Titel:

Hobro Rotary Klub
80-års jubilæum

Udgiver: Hobro Rotary Klub

År: 2023

Oplag: 200 stk.

Tryk: Buchs A/S

Redaktør og skribent:

Tina Woods

Korrektur:

Henning Munk Nielsen og Inger Knudsen

Layout:

Tina Woods

Billeder:

Forside: Grillaften, PAJO, den 13. september 2023 (Foto: Peter Bugge Sørensen)

Øvrige: Privatfotos fra bidragyderne, Per Egge, Tina Woods samt Hobro Rotary Klubs scrapbøger

Copyright:

Hobro Rotary Klub © 2023

ISBN: 978-87-974666-0-5

Stor tak til alle bidragydere:

Poul Erik Andersen, Birthe Balle, Constanza (Coni) Capiccelli, Per Egge, Birger A. Jensen, Lars Haldrup Pedersen, Lone Kalstrup, Kim Knudsen, Alberte Kylén Pedersen, Svend Ovesen, Steen H. Pedersen, Anders Graae Rasmussen, Jens Spanggaard og Tina Woods.

Bogen indeholder desuden delvis genoptryk af tidligere udgivelse:

Hobro Rotary Klub
60-års jubilæum

Vi tager på forhånd forbehold for trykfejl og evt. sætternisser.

Indhold · 1943-2003 · Del 1

Delvis genoptryk af 60-års jubilæumsskrift (2003)

Jubilæumsskrift - De første 60 år (1943-2003)	7
Hobro Rotary Klubs 60 års jubilæum	9
<i>Vagn Agerskov</i>	
Hobro Rotary Klubs historie	10
<i>H. P. Andersen</i>	
Lidt Rotary historie	35
<i>N. P. Schmidt</i>	
I gør en forskel	39
<i>Birger Axen</i>	
Rotary i glimt	43
Medlemsliste 2003	49

Indhold · 2003-2023 - Del 2

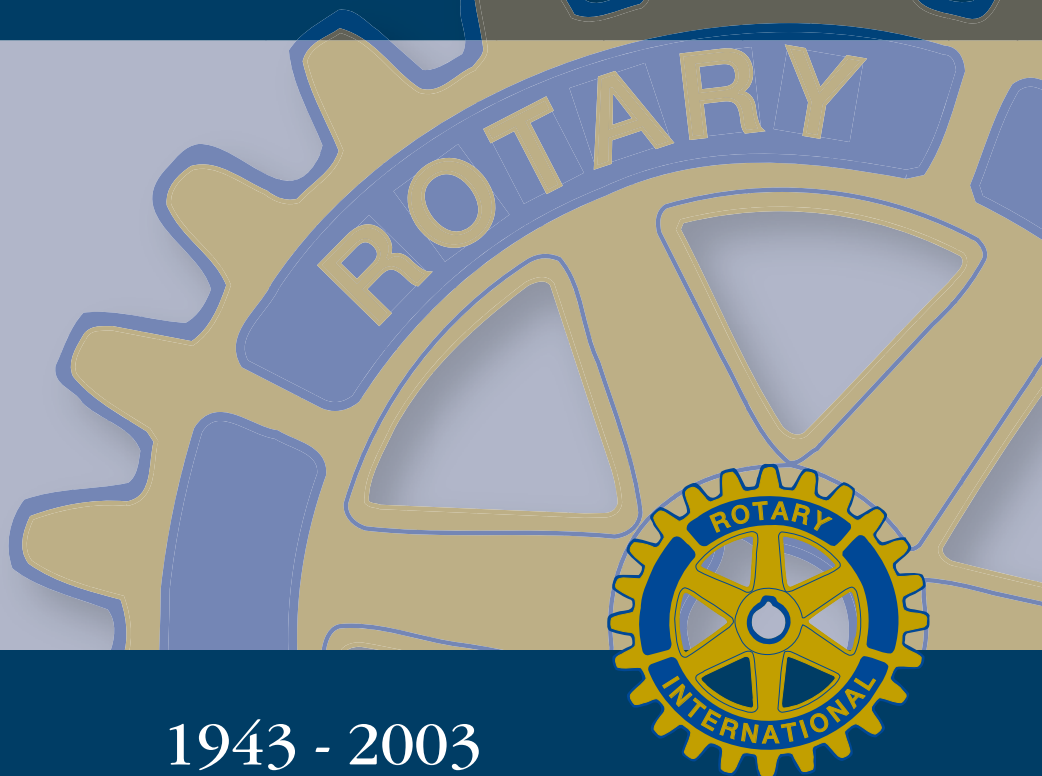
Hobro Rotary Klub 80-års jubilæum - De seneste 20 år (2023)

Jubilæumsskrift - De seneste 20 år (2003-2023)	53
Hobro Rotary Klubs 80-års jubilæum	54
<i>Kim Knudsen</i>	
Rumænien-projekt 2007-2018	56
<i>Svend Ovesen</i>	
Medlem af Rotary i snart 50 år	69
<i>Poul Erik Andersen</i>	

Medlemskab var indskrevet i fødselsattesten.	71
<i>Anders Graae Rasmussen</i>	
Medlem af Hobro Rotary Klub i 64 år.	74
<i>Erik Lo-Larsen</i>	
<i>Birger A. Jensen</i>	
50-års jubilær i Hobro Rotary Klub.	76
<i>Niels Peter Schmidt</i>	
<i>Steen H. Pedersen</i>	
Klubtraditioner og medlemsudvikling.	78
<i>Jens Spanggaard</i>	
De unge udvekslingsstudenter.	82
<i>Birthe Balle</i>	
Et år i Australien har gjort en forskel.	84
<i>Alberte Kylén Pedersen</i>	
Brev fra Chile.	87
<i>Constanza Stephanie Briones Capicelli</i>	
Invitér verden og en ny kultur indenfor.	90
<i>Lone Kalstrup</i>	
Det er svært at spå om fremtiden.	92
<i>Tina Woods</i>	
Rotary i glimt.	94
Klubpræsidenter 2004-2023.	112
Medlemsliste 2023.	114
Bestyrelsen 2023.	116

Hobro Rotary Klub

60 års jubilæum

1943 - 2003

*Jubilæumsskrift udgivet i 2003 med støtte fra lokale virksomheder med tilknytning til Hobro Rotary Klub.
Gengives på de følgende sider med respekt for indhold og form fra den tid, hvor det blev produceret.*

*Hobro Rotary Klubs
1. præsident læge N. K.
Nielsen (foto ca. 1955)*

Hobro Rotary Klubs 60 års jubilæum

Jubilæumsskriftet er udgivet i anledning af 60 året for Hobro Rotary Klubs stiftelse den 2. december 1943. Formålet er at fastholde klubbens historie og dermed markere jubilæet på en god og værdig måde. Skriftet er trykt i 300 eksemplarer og uddeles til klubbens nuværende og kommende medlemmer, ledelsen i distrikt 1440, til charterklubben for Hobro, Aalborg Vestre Rotary Klub, til venskabsklubber i Falköping, Tvedestrand, Quickborn, til naboklubberne i Hadsund, Rebild og Års samt til øvrige nære forbindelser.

Hobro Rotary Klub retter en stor tak til tre af klubbens forhenværende præsidenter, pensioneret sparekassedirektør Hans Peter Andersen (PHF), past distrikts guvernør, tidligere cheftandlæge Niels Peter Schmidt (PHF) og past distrikts guvernør, rektor Birger Axen (PHF), for deres indlæg i skriftet.

Desuden siger klubben tak til CT Grafisk for stor hjælp med layout, tryk og produktion og til tidligere skoleinspektør, Steen Pedersen (PHF) for foto. Endelig takker vi sponsorerne, som står bag det økonomiske grundlag.

60 års jubilæet fejres onsdag den 3. december 2003 med gallafest i Theatersalen i Hobro med indbudte gæster til festmiddag og underholdning. I jubilæumsåret

har klubben 61 medlemmer og er dermed distriktets tredjestørste. Blandt de mange rotaryaktiviteter lægger Hobro Rotary Klub fortsat stor vægt på international kontakt og samarbejde, på ungdomsudveksling med andre verdensdele, både i form af Student Exchange og som Group Study Exchange, samt på velgørenhed, international forståelse og engagement.

Med håbet om en fortsat god og aktiv fremtid for Hobro Rotary Klub og for Rotarys idealer og mål, ønsker jeg klubben et godt jubilæum og håber, det historiske skrift bliver modtaget med stor interesse, og at det for alle samtidig er et værdifuldt minde om stiftelsen og klubbens første 60 år.

Vagn Agerskov, præsident 2003 - 2004

*Vagn Agerskov
Præsident 2003-2004*

Hobro Rotary Klubs historie

H.P. Andersen

På grundlag af protokoller m.v. og egne erindringer, kan her i spredte træk fortælles Hobro Rotary Klubs historie. Det kan slet ikke undgås, at jeg også vil komme til at nævne enkelte personer, som har betydet meget for mig og i særdeleshed for klubben.

Historien om start af Hobro Rotary Klub begynder i 1943, hvor stiftelsen af klubben sker i ejendommen Havnegade 2. Det er den røde bygning, som ligger øst for den tidligere Himmerlandsbanken ud mod Nytorv.

Ejendommen blev opført af Banken for Hobro og Omegn i 1937/38 med det formål, at overretssagfører A. Bogh, der

havde kontor inde i et af bankens lokaler, skulle flytte over i ejendommen. Samtidig skulle læge N.K.Nielsen, - initiativtager og den egentlige stifter af Hobro Rotary Klub - flytte ind med sin lægepraksis. Han betingede sig, at han foruden kliniklokaler i stueetagen, fik beboelse for familien i den store lejlighed på 1.ste sal.

Dr. Nielsen, som han blev kaldt, blev født i 1897 og tog lægeeksamen i 1924, hvorefter han kom til Hobro i 1925 og var reservelæge på Hobro Sygehus indtil 1927. Efter lægejob udenbys kom han igen tilbage til Hobro for at nedsætte sig som privatpraktiserende læge. Lægefamilien boede indtil 1937 i en sidefløj til Hobro Apotek og sammen med sin gode ven, apoteker Kai Lykke Ewald hyggede de sig i de lange vinteraftener med at finde frem til »den rigtige bitter«. Det blev en succes og i dag sælges Dr. Nielsens Bitter over det ganske land.

En kreds af gode venner havde ved flere lejligheder luftet tanken om muligheden for oprettelse af en Rotary Klub i Hobro. Ikke mindst på baggrund af den alvorlige tids nødvendighed af solidarisk sammenhold og indbyrdes hjælpsomhed under den mere og mere vanskelige dagligdag, under tyskernes besættelse.

Bygningen Havnegade 2, hvor man holdt de første møder om oprettelsen af Hobro Rotary Klub

Det var jo i en vanskelig og hård tid under krigen, at klubben blev stiftet. Danmark var jo besat, og man skulle passe på med ikke at holde møder, for tyskerne var jo på vagt overfor alt og alle - man vidste sig aldrig helt sikker.

I året 1943 den 24. november kl. 20 samledes hos læge N. K. Nielsen i Havnegade, Hobro:
Læge N. K. Nielsen
Automobilhandler Magnus Christiansen
Fabriksinspektør E. Hove
Tandlæge Knud Lynbech og
Bankbestyrer Jacob Langgaard
for at drøfte muligheden af oprettelse af en Rotary Klub i Hobro.
Dr. Nielsen læste op af forskelligt tilsendt lekture om Rotarybevægelsen, således at tilhørerne kunne danne sig en mening om, hvad en rotarianer er.

Efter en grundig drøftelse af sagen blev man hurtigt klar over, at der også her i Hobro i høj grad var brug for Rotary - idealerne, og at det var værd at slå et slag for dannelsen af en Rotary Klub i Hobro, hvor man med kammeratlig støtte af en flok ligesindede medborgere kunne

arbejde for indførelse i dagliglivet af Rotary's krav til dagens gerning.
Da impulserne til dannelse af en Rotary Klub var kommet fra Aalborg Rotary, blev man enige om at lade Dr. Nielsen anmode Aalborg om at sende nogle erfarne medlemmer herved for at være behjælpelige. Til det møde, der blev fastsat til torsdag den 2. december 1943 kl. 20 hos Dr. Nielsen, der atter stillede sit hjem til rådighed for sagen, hvor der fra Aalborg indfandt sig bankdirektør Olaf Nielsen skræddermester Bertram Rasmussen og stadsingeniør Sv. Fogtmann samt fra Hobro:

Læge N. K. Nielsen
Automobilhandler Magnus Christiansen
Apoteker Kai Lykke Ewald
Købmand Bernt Henriksen
Fabriksinspektør E. Hove
Tandlæge Knud Lynbech
Sparekassedirektør Henrik Lund
Bankbestyrer Jacob Langgaard
Dommer Anton Nielsen
Skibsmægler Chr. Rørholm
Brygger Arnold Svendsen

Efter et foredrag af Olaf Nielsen, Aalborg og forskellige spørgsmål var stillet d'herrer fra Aalborg, oprettede man Hobro Rotary Klub, der kom til at bestå af de foran nævnte herrer fra Hobro med undtagelse af: Dommer Anton Nielsen og

Brygger Arnold Svendsen, der begge ønskede at se tiden an.

Efter det egentlige møde gav Dr. Nielsen et par stykker smørrebrød med øl og snaps, og her blev det nyfødte barn allerede holdt over dåben og velsignet med mange gode ord af de tilstedeværende Aalborg Rotarianere, der ønskede klubben held og lykke med arbejdet, der egentlig kun var påbegyndt, idet vi så længe vi ikke var 15 medlemmer, kun var at betragte som en klub under organisation, men som sådan havde de lov at sige, at vi allerede var anmeldt og godkendt af Rotary International 75. distrikt Danmark.

Også Dr. Nielsen havde ordet og takkede d'herrer fra Aalborg.

Iøvrigt blev bestyrelsen sammensat således:

Læge N. K. Nielsen - præsident
Fabriksinspektør L. Hove - vicepræsident
Kgl. vejer og måler Chr. Rørholm
- klubmester
Sparekassedirektør Henrik Land - kasserer
Bankbestyrer Jacob Langgaard - sekretær.

Det første møde efter at klubben var stiftet, blev holdt onsdag den 8. december 1943 kl. 18,15 på Teatret.

De tilstedeværende var. :

N. K. Nielsen,
L. Hove, Bernt Henriksen
Chr. Rørholm,
Magnus Christiansen,
Kai Ewald,
Knud Lynbeck og Henrik Lund.

Der var ikke noget særligt program, idet man som nye og ret uvidende rigeligt kunne udfylde tiden med indtryk og tanker, skabt af den megen læsen Rotary-lekture i den sidste tid.

Man blev enige om, at klubbens faste møder skulle holdes om onsdagen kl. 18,15 og denne aften er fortsat klubbens faste mødeaften.

Onsdag den 15. december 1943 kl. 18,15 i Centralrestaurantens selskabslokaler og tilstede var 7 medlemmer.

Man drøftede udvidelsen af medlemstallet og følgende eenstemmige forslag blev fremsat:

Sagfører - Chr. Busch Steenberg
Landinspektør - Fiilskov Christensen
Fabrikant - Kai Hestbech-Jørgensen
Garver - Oscar Jensen
Ingeniør - Algreen-Ussing
Grosserer - Kr. Eybye
Isenkræmmer - Albert Dahl

Endvidere enedes man om at begrænse udgifterne ved spisningen mest muligt, idet disse stadig var lovligt høje.

Onsdag den 12. januar 1944 kl. 18,15 i Centralrestauranten.

...Præsidenten bød kaptajn H.H. de Lichtenberg velkommen som medlem i Hobro efter at have været medlem i Kolding Rotary Klub.

Han kvitterede straks med at holde 3 min. Rotary som et causeri over den danske lune.

Onsdag den 23. februar 1944 på Centralen. Der blev budt velkommen til to nye mulige medlemmer:

Manufakturhandler - Harald Jepsen og Korn en gros - E. Mundbjerg og derefter holdt sparekassedirektør Henrik Lund 3 min. over emnet »Hvorfor blev du rotarianer?«. Vel fik man en del at vide om Rotary af vore Aalborg faddere, men det er alligevel først gennem møder og ugebreve samt andet lektüre, man rigtigt erfarede Rotarys mål og midler. »Tjen andre« er en selvfølgelighed, men

dermed er også det meste sagt for de fleste af os.

Man har gavn af at blive mindet til stadighed om, at man kan udvikle tjenersindet bedre til gavn for andre. Et andet tiltalende ved Rotary er det gode kammeratskab, man er med til at udvikle på en anden og bedre måde end ellers. Vi rotarianere mødes, drøfter problemer, taler lige ud med hinanden, om det, der ligger een på hjertet uden at møde en hårdhændet kritik. Gennem diskussioner og taler udvikles ens horisont og evner til en mere sikker optræden.

Onsdag den 8. marts 1944 blev et af bestyrelsen udarbejdet udkast til særlige vedtægter for Hobro Rotary Klub drøftet og eenstemmigt vedtaget uden særlige ændringer. Vedtægterne blev underskrevet af de tilstedeværende medlemmer, som var: N. K. Nielsen, Kai Hestbech-Jørgensen, Bernt Henriksen, Henrik Lund, Magnus Christiansen, Knud Lynbeck, P. H. Würtz, Kai Lykke Ewald, Chr. Rørholm, H.H. de Lichtenberg, L. Trojel Hansen, Albert Dahl, Harald Jepsen, Jacob Langgaard. Disse vedtægter er med mindre ændringer fortsat gældende.

Onsdag den 15. marts 1944 kl. 17,15 på Centralen med Guvernørbesøg. Der havde hersket spændt forventning i de foregående dage her i Hobro i anledning af det første guvernørbesøg samt af vore faddere fra Aalborg Rotary Klub.

Så ville skæbnen, at dagen begyndte med proklamation af undtagelsestilstand fra kl. 20 aften til kl. 5 morgen. Der blev telefonok i Hobro før end arrangementet var i orden og mødetiden rykket frem til kl. 17,15, men det var også det 13. møde, - så hvorfor ikke.. Forinden mødet samledes bestyrelsen med guvernøren, der gennemgik grundreglerne for arbejdet i en Rotary Klub.

Præsidenten N. K. Nielsen indledte det egentlige møde kl. 17,15 med at oplyse, at Hobro Rotary Klub her ved indvielsen har 17 medlemmer, der er mødt 100 %. Han bød derefter velkommen til guvernøren og præsidenten for Aalborg Rotary Klub og 8 andre Aalborg Rotarianere, herunder særligt til bankdirektør Olaf Nielsen og skræddermester Bertram Rasmussen, der står os særligt nær som vore faddere, og dem der gav det afgørende skub til dannelsen af en Rotary Klub i Hobro. Derefter gav præsidenten ordet til guvernøren, der holdt et foredrag om. "Hvad er Rotary?".

"Det begyndte med de 4 gamle venner der i 1905 skiftedes til at holde frokost hos hinanden og lovede at være med til at fremme god forståelse og bedre moral i forretningslivet. De samme formål, der i dag samler - altså i 1944 - over 200.000 ledende mænd i over 5000 klubber verden over".

"Rotary er nu en verdensorganisation, og man taler i dag om at være rotariansk indstillet og om at være rotarianer. Den senere tid har vist at Rotary, der er et menneskeværk, også kan standses af mennesker, men ideerne lever videre og vil altid samle, fordi Rotarys 4 formål er en væsentlig del af det bærende i en velordnet, menneskelig tilværelse".

"Politik og religion er ting, der kan drøftes, men rotary-grundloven maner til varsomhed og forsigtighed her. De første medlemmer i en Rotary Klub danner kernen og skaber den ånd, der skal beherske klubben og de nye medlemmer, og her må man huske, at kammeratskabet er det primære. Det og lignende kalder vi *klubtjenesten*, medens *kaldstjenesten* skal fremme handelsmoralen og *samfundstjenesten* f.eks. fremmer social forsorg". "Endelig i 1910 da Rotary bredte sig til andre lande opstod International tjeneste".

"På det grundlag arbejder Rotary-bevægelsen

sen, og man holder stadig fast på, at kun een af hver branche optages i hver klub”. “Mødetiden er 1½ time og medlemmerne skal være tilstede mindst halvdelen af tiden for at få mødeprocenten”.

“Hver klub er individuelt præget og vær derfor med til at præge jeres klub på den rigtige måde”.

“Kontakten med vore broderlande er op-
hørt for tiden og hvordan med Island?
Men den tid kommer igen, da vi atter kan
samles om vore ideer og mål og tale frit og
åbent, når våbnene er lagt til hvile”.

Guvernøren fortsatte med nogle ord om
dagens store begivenhed - indvielsen af
Hobro Rotary Klub.

Præsidenten for Aalborg Rotary Klub gra-
tulerede med dagen. “Nu er Hobro Rotary
Klub stiftet, og vi står overfor hinanden
som kammerater”.

“Før måtte vi pænt sige Hr. til hinanden.
De nye rotarianere, der er her i dag, skal
danne stammen i en ny Rotary Klub, og
det vil sikkert gå dem, som det gik os i
Aalborg”.

“Jo mere vi fik lov til at arbejde, jo mere
glæde og belønning fik man. Jeg beundrer
modet til i en vanskelig tid at starte en klub
her. Det er sikkert ikke ledsaget af en blåøjet
optimisme, men en stærk tro til fremtiden”.
“Vi hilser jer velkommen”.

“Vi i Aalborg har haft en stor glæde ved at
få lov til at være medvirkende og modtag
denne gave som et bevis herpå”.

“Gaven er en dejlig stander på Rotary-
hjulet med et flag, der på den ene side
bærer dannebrog, og på den anden side
står skrevet Aalborg Rotary Klub - begge
dele er kære ting for os, sluttede Aalborg
præsidenten sin tale”.

Vor præsident måtte igen op at takke og
den dejlige fest fortsatte ved kaffebordene,
der alt for hurtigt måtte forlades på grund
af spærretidens indtræden kl. 20.

Onsdag den 24. maj 1944 kl. 18,30 på
Centralen.

Dommer Anton Nielsen var kommet
tilstede for at holde et foredrag om
domstolene og retsplejen, hvis virkemåde
under de nuværende alvorlige forhold er
af så overordentlig betydning for vort
land. Den endeløse stilhed, der herskede
under hele foredraget, er det bedste udtryk
for foredragets indtryk på kammeraterne,
- ikke mindst på grund af alvoren deri,
men også, meget på grund af den vægt
og fylde, hvormed dommeren forstod at
belægge sine ord. Selvom foredraget i og

for sig kun indeholdt autentiske oplysninger, henstillede foredragsholderen til sekretæren om ikke at referere. Der stod stor respekt om dommer Anton Nielsen, hvis syn og retlinede holdning under krigen gjorde, at han efter krigens afslutning i 1945 af justitsministeriet blev sættestemmer i retskredsene til pådømmelse af tyskervenliges forhold.

Tirsdag den 29. august 1944 kl. 20 var der bestyrelsesmøde hos præsidenten. Man drøftede programlægning og nedsættelse af forskellige udvalg og pludselig kl. 22,55 blev der luftalarm, mødet blev afbrudt, og alle ilede hjem.

Den 23. september 1944 kom der brev fra guvernøren, som henstiller at arbejdet i Rotary Klubberne indstilles indtil videre på grund af vort lands ulykkelige stilling. Bestyrelsen tog henstillingen til efterretning og besluttede at indstille de ordinære møder til situationen var mere afklaret.

Men selv om møderne i klubberne var indstillet, havde guvernøren udsendt

meddelelse til klubberne med anmodning om, at såfremt det var muligt, da at fejre ROTARY INTERNATIONAL' 40 års beståen. Denne anmodning tog man op i Hobro Rotary Klub og fredag den 23. februar 1945 kl. 18,30 samledes man for at fejre dagen. Mødet blev - som det næsten var sædvane - holdt hos præsident N. K. Nielsen i Havnegade. Der var kun to medlemmer fraværende. Præsidentens frue havde dækket et festligt bord - belysning kun levende lys - og omkring det og ved en dejlig sild med snaps og øl samt en varm ret m.v., hyggede man sig i kammeratlig samvær, der dog pludselig blev afbrudt ved den mindre hyggelige, men desværre næsten dagligdags meddelelse her i Danmark »det brænder«. Det var Skovpavillionen - vor gamle pæne pavillion - , som »uforsigtighed« havde sat i et flammende bål. Magnus Christiansen bragte en hilsen fra Chr. Rørholm, der netop samme dag fejrede 25 års jubilæum som kgl. vejer og måler i Hobro, og han takkede derefter fru Nielsen for den dejlige mad og gæstfrihed, for hvilket vi kvitterede med nogle kraftige hurraer. Præsidenten tog derefter ordet og oplæste et telegram fra Bernt Henriksen, der jo er flyttet til Terndrup, men dog stadig føler sig tilknyttet klubben. Dernæst oplæste han guvernørens mandsbrev for februar og konstaterede med glæde, at Hobro indenfor arbejdet for sal-

get af krigsfangemærker hører til gruppe I, omend vi ikke dermed kan stille os tilfreds. Præsidenten oplæste dernæst den os i anledning af Rotary Internationals 40 års fødselsdag tilsendte udtalelse fra Guvernør og pastguvernør, som blev påhørt i dybeste stilhed og nærmest andagtig, idet den inderlige tone om arbejde, tro og håb for og om Rotary gik os dybt i sindet og manede til sammenhold og tjenersind, når tiden er inde til igen at opbygge. Præsidenten sluttede med at udtrykke sin glæde over guvernørens anmodning til klubberne om at fejre Rotary Internationals 40 års beståen. Ganske vidst er tiden alvorlig, vi ved ikke hvad morgendagen bringer. »I dag mig, i morgen måske dig«, men vi håber, der ligger noget godt ude i fremtiden og venter på os og på Rotary's ideer. Et fornøjeligt kaffebord og et rask spil kort udfyldte resten af den festlige aften.

Den 5. maj 1945 kapitulerede Tysklands besættelsesstyrker i Danmark, og vi var igen frie. Men på grund af et par medlemmers uklare forhold til værnemagten og den tyske besættelse, ønskede bestyrelsen for Hobro Rotary Klub ikke at begynde arbejdet straks, men stillede sig afventende for ikke at komme alt for meget ud for kritik og bysladder.

Den 11. juni 1945 var der bestyrelsesmøde hos præsidenten kl. 20 og man konstaterede,

at man fra starten og indtil nu havde oparbejdet en kassebeholdning på kr. 477,77.

Man drøftede den uklare situation, der syntes også at berøre enkelte medlemmer, og muligheden for igen at afholde de ugentlige møder, der har været afbrudt siden 20. september 1944, dog med undtagelse af Rotarys 40 års fødselsdag den 23. februar 1945, som man jo havde fejret på festlig vis.

Efter nogen diskussion om vanskelighederne enedes man om at klare situationen, ved at bestyrelsen løser knuden ved at udsende et brev til medlemmerne om, at møderne fortsat er indstillet indtil videre. Endvidere enedes man om, at den nye bestyrelse, der skal fungere fra 1. juli 1945 vælges efter guvernørens forslag, således at den nuværende bestyrelse udpeger næste års bestyrelse.

Følgende blev foreslået i enighed:

Præsident Chr. Rørholm

Pastpræsident N. K. Nielsen

Vicepræsident Henrik Lund

Sekretær Jacob Langgård

Klubmester Knud Lynbeck

Kasserer E. Trojel-Hansen

Revisor Albert Dahl,

og hvis der ikke kommer indsigelse fra medlemmerne, er de alle valgt.

Den 5. september 1945 genoptages de ugentlige møder, hvilket skete i sparekas-

sens lokaler kl. 19. Mødeprocenten var 100. Pastpræsident N. K. Nielsen åbnede mødet og gav meddelelse om, at følgende havde udmeldt sig af klubben.:

Fabriksinspektør E. Hove

Direktør E. Mundbjerg

Autoforhandler Magnus Christiansen

og endvidere udmeldte Apoteker Kai

Ewald og Mejeribestyrer J. Petersen sig, men de to sidste på grund af manglende tid, idet de var rotarytrætte.

Efter indledningen oplystes, at vi nu er en lille trofast skare på 12 medlemmer tilbage.

Det er længe siden, vi har været samlet undtagen til private sammenkomster, og da freden kom til Danmark i maj, var vi heller ikke glade for at begynde igen på grund af lokaleforholdene samt to medlemmers tvivlsomme forhold. Valg til ny bestyrelse var sket efter guvernørens forslag, og da der ikke var indkommet indsigelse var de af bestyrelsen foreslåede personer valgt. N. K. Nielsen håbede, vi måtte blive en lille god klub på ca. 20 medlemmer og at trivsel og sammenhold måtte præge vor fremtid, - der kommer en tid med stærke byrder, og der bliver brug for gode kræfter i samfundet. Han havde altid glædet sig til mødeaftenerne og takkede for den tid, der var gået. Derefter tog den nye præsident

Chr. Rørholm over og takkede for valget, der ingen valg var, men i hvert fald tak fordi ingen protesterede. Rettede en stor tak til den afgående præsident N. K. Nielsen, der jo havde styret klubben fra starten 2/12-1943 og indtil 30/6-1945, men først afløst i dag

Hele denne periode under krigen var i udstrakt grad blevet benyttet til medlemmernes rotarybelæring.

Man drøftede derefter forskellige interne forhold om klassifikation, mødeaftener og mødernes art m.v., samt at man ikke gerne kom på Centralen mere, og Grand Hotel var jo desværre ikke i orden før efter nytår.

Direktør Henrik Lund stillede derfor sparekassens lokaler til rådighed for møderne indtil videre. Endvidere meddelte Rørholm, at bestyrelsen var enedes om, at give møderne det gamle indhold, således at der var ugebrev hver gang, 3 min. hveranden gang og endvidere egoforesdrag og foresdrag af fremmede foresdragsholdere.

Onsdag den 26. september 1945 (kongens fødselsdag) var der møde med damer på Hotel du Nord.

Gæst var distriktsformand (guvernøren)
E. Lisberg, Slagelse, med frue.

Præsidenten bød velkommen til bords og særligt til distriktsformanden og frue, der havde taget den lange vej herover, samt til vore egne damer, der først var med for anden gang. Takkede værten for den gode mad (suppe, and og dessert) serveret i det lavloftede og gammeldags lokale, hvor der snart herskede en hyggelig og utvungen stemning, idet damerne hurtigt faldt ind i den kammeratlige tone.

Distriktsformanden udtrykte sin glæde over at finde Hobro Rotary Klub som en livskraftig lille klub, og klubbens tavshed kun havde betydet, at man i stilhed og diskretion havde benyttet tiden siden 5. maj til at rense luften til alle parters tilfredshed.

Onsdag den 31. oktober 1945 var vi indbudt til møde hos vor klubkammerat P.H. Würtz og frue på GRAND HOTEL, der stadig var under restaurering efter tyskernes ramponering. Der var klubmeddelelser og ugebrev m.v. Efter det ordinære mødeprogram bad Würtz og frue velkommen, og et meget smukt dækket og velforsynet bord lod os forstå, hvad vi kunne vente os af hygge og betjening, når Grand Hotel til nytår forhåbentlig er færdigrestaureret.
Onsdag den 13. marts 1946 kl. 18,30

holdt klubben sit første ordinære møde på GRAND HOTEL efter at restaureringen var tilendebragt. Præsidenten lykønskede Würtz med indvielsen af hotellet, og den store ombygning, der kom igang ret hurtigt efter, at tyskerne var rejst. Klubben glæder sig over at kunne holde sine ordinære møder i de dejlige lokaler. Der blev uddelt lister til brug for det kommende bestyrelsesvalg den 3. april.

Bestyrelsen holdt et kort møde efter det ordinære møde var afviklet. Man glædede sig over, at der på mødet den 27. februar var optaget 4 nye medlemmer og håbede, at klubben nu ville gå ind i en rolig fremtid, hvorfor man enedes om at søge charter.

Onsdag den 24. april 1946 kl. 18,30 var der møde på Grand Hotel, og præsident Rørholm indledte med at oplæse brev af 18. april fra Rotary International, Zürich, iflg. hvilket klubben den 15. april 1946 var optaget som klub nr. 6257. Det blev endvidere meddelt, at der senere på året vil blive afholdt charterfest.

Onsdag den 3. juli 1946 kl. 18,30 holdt klubben sit første møde i det nye rotary-år på Grand Hotel. Præsident, kaptajn H.H. de Lichtenberg bød velkommen og gav straks ordet til den afgående præsident skibsmægler Chr. Rørholm (også kaldet den gamle) og aflagde beretning for det forgangne rotaryår og takkede for den støtte han havde fået til at gennemføre hvervet, samt ønskede den nye bestyrelse tillykke. Året havde været en urolig tid med oprydning og tilrettelæggelser efter Danmarks befrielse, men problemerne havde Rørholm klaret på sin stilfærdige måde til alles tilfredshed.

Bestyrelsesmøde onsdag den 11. september 1946, hvor man fastlagde program

for Charterfesten på Grand Hotel den 28. september således: kl. 17,30 overrækkelse af charter, kl. 18,30 middag med følgende Menu:

Klar suppe med boller

Helleflynder med hollandaise

Bederyg Garni

Is parfait

Mocca.

Alt dette for en pris af kr. 35 incl.

drikkevarer, kaffe og apollinaris.

Efter kaffen Rotarymøde med 3 min.

Rotary v/ N.K.Nielsen og derefter udveksling af hilsner fra andre klubber. Det nedsatte udvalg anmodes om snarest at udsende indbydelser til festen.

CHARTERFESTEN lørdag den 28. september 1946 kl. 17,30 på Grand Hotel. Festen var med præsidenten, kaptajn H.H. de Lichtenberg, der var en god organisator, lagt op til det helt store, og det blev en virkelig god mandefest, hvor rotarykammeraterne hyggede sig i hinandens selskab. Af hensyn til lokaleforholdene foregik chartrets overrækkelse, der blev foretaget af guvenøren, ved bordet umiddelbart før middagen.

Der var tilmeldt 54 gæster inkl. Danmarks Råd, således at der var rotarykammerater fra følgende 12 klubber: Viborg, Grenaa,

Fra 1946 og i mange år fremover blev møderne afholdt på Grand Hotel, beliggende Adelgade/Kirketorvet.

Foto venligst udlånt af Sydhimmerlands Museum.

Skive, Randers, Århus, Struer, Fredericia, København, Rudkøbing, Ebeltoft, Roskilde og selvfølgelig fra vor fadderklub Aalborg. Foruden de udenbys gæster var der 15 af klubbens medlemmer, således at der var ialt 70 festdeltagere. I forbindelse med chartrets skænkede klubbens præsident en talerpult, og fra Søllerød Rotary Klub fik man et smukt Rotary Hjul, der blev opsat på Grand Hotel.

Klubbens medlemmer udgør nu følgende 17:

Læge Niels Kristian Nielsen
Bankbestyrer Jacob Langgaard
Sparekassedirektør Henrik V. Lund.
Skibsmægler Christian Rørholm
Købmand Bernt Henriksen
Tandlæge Knud Lynbeck
Isenkræmmer Albert Dahl
Maskinfabrikant Kai Hestbech-Jørgensen
Kaptajn Hans Henrik Jessen
de Lichtenberg
Hotelejer P. H. Würtz
Grosserer Ejnar Trojel-Hansen
Manufakturhandler Harald Chr. Jepsen
Direktør Hans Jacob Bie
Fabriksbestyrer Haagen Algreen-Ussing
Købmand Erik Genefke
Driftsleder Poul Dolleris
Direktør Magnus Bech Hansen.

Af disse deltog 15 i festen, således at mødeprocenten blev 88,2.

Hobro Rotary Klubs Fond

Den 18. september 1946 var der besøg af guvernøren, som overfor bestyrelsen anbefalede, at der i klubben blev oprettet en særlig fond, der kun skulle bruges ved særlige lejligheder.

Fonden kan dannes gennem gaver, f.eks. ved fødselsdage eller gennem boder o.l.

I rotaryåret 1949/50 var fonden - takket være stiltfærdig støtte, blevet på 3.000 kr., som man havde fastsat, og herefter skulle den iflg. protokollerne ikke vokse.

Der er i sin tid lavet vedtægter for Hobro Rotary klubs fond, hvoraf det bl.a. fremgår, at fonden administreres af klubbens bestyrelse, samt at grundkapitalen skal udgøre 5.000,- kr., og at obligationer skal medregnes med den pålydende værdi. Grundkapitalen er urørlig, men den til enhver tid siddende bestyrelse træffer bestemmelse om anvendelse af renter og beløb udover grundkapitalen.

Ved forskellige bidrag, bl.a. i sin tid fra trikotagehandler Jesper Dinesen, var fondens kapital ved udgangen af rotaryåret 2002/2003 vokset til ialt 200.000 kr.

Jesper Dinesen blev optaget i klubben i 1948 og var et vægtigt medlem til sin død i 1977. Han kom fra små kår og havde skabt

sine værdier ved flid og sparsommelighed. Han delte sine midler med andre og betalte det første radioanlæg på Hobro Sygehus og gav bl.a. 100.000 kr. til udsmykning af Hobro Kirke og var endvidere initiativtager til oprettelse af Spastikerhjemmet i Hobro.

I Rotaryåret 1951/52 var han formand for samfundstjenesten og foreslog da, at vi her i Rotary bør søge at udrette noget og hjælpe, hvor vi kan.

Vi mangler her i Hobro en børnehave for de fattigstes børn i alderen fra 3 - 7 år.

Ikke alene som støtte for hjemmene, men ikke mindst for at give børnene et andet syn på tilværelsen.

Ligeledes må vi også give ungdomsarbejdet her i byen vor støtte. Jørgen Graae-Rasmussen udtalte, at vi kender jo Jesper Dinesens trang til at hjælpe andre. Jeg synes, at vi bør støtte sagen, men der er mange praktiske ting at tage hensyn til. Det blev herefter overladt Jesper Dinesen at arbejde videre med sagen.

Venskabsklubber

1 1946 havde man fået en anmodning fra Rotary Danmarks Råd om at modtage et hold hollandske Rotarianere, der i august

1947 ønskede at besøge Danmark. Klubben sagde ja til at modtage disse hollændere, og der kom 9 par. 6 par fra Hengelo og 3 par fra Assen i Nordholland, og besøget fandt sted fra 3. til 9. august 1947.

Trods sprog og andre vanskeligheder blev dette hollandske besøg en fantastisk oplevelse for alle, og ikke mindst de private indkvarteringer gav gode personlige kontakter. Ja, disse hollændere åbnede så at sige hele verden for medlemmerne, både som den var under besættelsen og blev efter befrielsen i 1945.

Dette besøg var indledningen til Hobro Rotary Klubs venskabskontakter med udenlandske Rotary klubber. Genbesøg fra Hobro fandt sted 5. til 12. juni 1948 med 3 par til Hengelo, og 22. - 25. juli 1948 med 4 par til Assen, og venskaberne de to klubber imellem holdt i mange år.

Forud for hollandsbesøget havde man på et Rotary møde drøftet, hvordan rejsen skulle foregå. Bie mente, at det bedst kunne lade sig gøre pr. rutebil, men i alle tilfælde skulle man have Nationalbankens tilladelse til at passere grænsen. Med tog fik man næppe lov til at gøre rejsen, da returbilletten nok kunne købes herhjemme, men statsbanerne skulle afregne med tyskerne og hollænderne. At gøre turen i

Jesper Dinesen

konvoj i private biler frarådes af sagkyn-
dige.

Der var efter krigsårene et voksende be-
hov for Rotarysamkvem over landegræn-
serne, og det gav i løbet af årene 1950-52
anledning til ønsker også i vore skandina-
viske brødrelande på højeste plan om
venskabsklubber. I 1949 fik læge N. K.
Nielsen - ved en tilfældighed - bekendt-
skab med en svensk læge Overs, der var
præsident i Bengtfors Rotary Klub, og
derfor begyndte Hobro Rotary Klub ven-
skabskontakt med denne klub.

Men da Hobro Kommune havde valgt
Falkøbing som venskabsby, blev man
enige om, at det for svensk vedkommende
også var Rotary Klubben i Falkøbing, vi i
Hobro ville have som venskabsklub.
Og for Norges vedkommende fik Hobro
Rotary Klub af Rotary Danmark udpeget
Tvedestrand i Sørlandet som venskabs-
klub.

Udlængslen var stor specielt efter kontakt
til de nordiske lande, og i maj 1953 drog
man afsted fra Hobro i 4 tætpakkede biler,
ledet af Erik Genefke, Poul Dolleris og
den veltalende Harald Morell Jørgensen.
Først til Falkøbing og så til Bengtfors for
at sige farvel på en pæn måde og tak for et
par års venskab. Derfra fortsatte man over

Moss - Horten til Tvedestrand, hvor man
fik en strålende modtagelse og havde nogle
gode dage i kammeratlig samvær.

Jeg hører til dem, som helt klart mener,
at de gensidige besøg og kontakt til vore
nordiske venskabsklubber har været af stor
værdi og i særdeleshed lige efter krigen,
hvor der var et stort behov for sammen-
hold og kontakt over landegrænserne de
nordiske lande imellem. Jeg erindrer flere
af besøgene i Tvedestrand og Falkøbing og
genbesøg her i Hobro som helt specielle.
Tvedestrand er nok den klub, hvortil der
har været knyttet de tætteste venskabsbånd.
For nogle år siden fik vi Quickborn i Tysk-
land som ny venskabsklub og kontakten
til og fra denne klub har indtil nu været
særdeles god.

*Hobro gæstede Tvede-
strand i anledning af 40
års jubilæum i august
1990. Her ses Eva Bæch,
Ani Eli, Hans Jacob Bæch
samt Mie og Bent Bertel-
sen.*

Erik Genefke

Een af dem, som gjorde et stort stykke arbejde for venskaber Rotary Klubber imellem, var købmand Erik Genefke, der var et trofast medlem fra 1946 og indtil sin død. I taknemlighed over det han oplevede i Rotary, stiftede han Erik Genefkes fond med en grundkapital på 30.000 kr.

Fondens formål skulle være at fremme det internationale samarbejde inden for Rotary. Han tænkte især på lysten til at fremme gensidige klubbesøg mellem Hobro Rotary Klub og udenlandske klubber, først og fremmest svenske og norske klubber.

Paul Harris Fellow

I 1979 blev Erik Genefke, som den første i klubben, udnævnt til Paul Harris Fellow og senere er også A. Lindegaard, N.P.Schmidt, Johannes Hvirring, Birger Axen, Erik Lo-Larsen, H.P. Andersen, Poul Vagn Nielsen og Steen H. Pedersen hædret med denne fornemme Rotary hædersbevisning. Hans Overvad er PHF fra sin tidligere klub.

Gavepakker

Efter krigen var der mangel på alt og især tøj. Der var mange i Hobro, som trængte og det

var derfor dejligt, at klubben i 1948 modtog mange gavepakker fra Amerika og England, og indholdet blev af medlemmerne fordelt til de hjem, hvor man havde fået oplyst, at der var behov. Ved evaluering i klubben fortælles om, hvor dejligt det havde været at uddele tøj, toiletartikler m.v. fra gavepakkerne og se den glæde, som folk viste, for de ville helst klare sig selv udenom socialkontoret.

Ved 50 års jubilæumsfesten i 1993, blev Erik Lo-Larsen udnævnt til Paul Harris Fellow. Han ses her sammen med klubbens daværende præsident Erik Ballermann (Tandlæge).

Tøjindsamling

Provst Erik Lerfeldt - tidligere medlem her i klubben - var i nogle år leder af Verdenskirkerådets flygtningehjælp i Berlin. Her var et stort behov for hjælp og ikke mindst tøj. Han anmodede Hobro Rotary Klub om hjælp, hvorfor klubben arrangerede en tøjindsamling i vinteren 1960. Der blev sponsoreret annoncer i alle byens aviser og i oplandet om, at man kunne aflevere brugt tøj, fodtøj m.v. til nogle navngivne kammerater.

Ole Palm var primus motor for indsamlingen, og der kom flere tons tøj ind. Det blev sorteret i markedshallen af kammerater, ægtefæller m.v., og efter sorteringen blev det hele sendt til Berlin i stopfyldte lastvogne. Foruden tøj sendte klubben også penge til Erik Lerfeldt.

Sommerudflugt for ældre medborgere

I 1954 arrangerede klubben for første gang en sommerudflugt for ældre medborgere i Hobro kommune. Det var fortrinsvis enlige kvinder, men efterhånden også mænd, som ikke rigtig havde mulighed for at komme ud i den danske natur. Man fandt frem til de enlige gennem kommunens socialkontor og omsorgsmedar-

bejdere. Det var samfundstjenesten med landinspektør Frode Skøt og købmand Ejner Kristensen i spidsen, der havde det store arbejde med at arrangere turene, som de havde gennemført i forvejen. Der kunne være 70-80 medborgere foruden klubbens egne medlemmer, så der var over 100 deltagere ialt. Turen foregik som regel en lørdag eftermiddag med start kl. 13,30 og hjemme igen til aften. Man kørte til at begynde med i private biler, og gæsterne blev afhentet på deres bopæl. Efter en god tur ud i det smukke danske landskab samledes man et smukt sted til et veldækket kaffebord, sang og underholdning. Det var naturligvis gratis for gæsterne, idet klubkassen betalte. På et tidspunkt skønnede man, at der ikke var det samme behov som tidligere, og mange ældre havde ikke tid på grund af mange nye tiltag fra samfundets side.

Her ved 60 års jubilæet er det helt naturligt at lade tankerne gå tilbage til nogle af de gode stoute mænd og kammerater, som har betydet meget for klubben og det kammeratskab, der er og skal være i klubben. Jacob Langgaard var jo een af stifterne i 1943. Han var filialchef i Discontobanken's afdeling i Hobro nu Danske Bank. Han

Jacob Langgaard

tilførte klubben og i særdeleshed nye medlemmer en indsigt i hvad Rotary egentlig var for noget. Det gjorde han bl.a. ved sine ualmindelig gode indlæg i 3 min., som han holdt rigtig mange af, og hvor han næsten altid gav os en gang rotary belæring - moral og etik - var hans stærke side. Han holdt på traditionerne - havde en fantastisk hukommelse og en poetisk åre, der kom til udtryk gennem alle de sange han var mester for ved forskellige lejligheder, specielt rotary jubilæer, udflugter, kammeratskabsaftener m.v. Han havde lune og var en herlig kammerat, når først man kendte ham.

Ole Palm

Dyrlæge Ole Palm var den, der igennem mange år arrangerede den årlige fisketur på havet for Rotarykammerater. Det var som regel en ganske almindelig hverdag. Det foregik på den måde, at de, der kunne, startede aftenen i forvejen, hvor man mødtes i Palms 2 sommerhuse ved Ebeltoft. Man hyggede sig - som nu mandfolk gør - med både mad og drikke og gode historier m.v. Næste morgen mødte de sidste til morgenkaffe, og derefter var der afgang til Kongsgaarde, hvor vi sejlede ud med Johannes's gamle båd. Vi fangede som regel fisk alle, og Palm var god til at fortælle og lære nye kammerater, hvordan

fisk skulle gøres i stand. Kammeratskabet i klubben betød meget for Ole Palm, og dette at være en god kammerat var for ham en selvfølge. Typisk for Ole var hans stadige svar, hvis en kammerat var ude for kritik: »Man må tage folk, som de er« Han var en virkelig god kammerat, som aldrig skånede sig selv, men arbejdede, ja næsten sled for at yde sit store bidrag til, at de fælles oplevelser skulle blive så gode og fyldige som muligt. Han var medlem i klubben fra 1952 til sin død i 1981. Palm var også kontaktperson til det østrigske fadderskabsbarn Gabrielle, hvis uddannelse klubben betalte, ligesom der også blev givet tilskud til hendes besøg her i Hobro.

Jørgen Graae Rasmussen, stifter og ejer af Solhverv kost- og realskole i Vebbestrup, var medlem i klubben siden 1948. Han kom sammen med fru Ingeborg til Vebbestrup som lærerpar på kommuneskolen og i 1937 startede de ungdomsskole, som senere blev til den nuværende Solhverv-Kost- og Realskole. Han og fru Ingeborg havde kæmpet for deres skole, som stadig er meget velanskrevet. Han var en stor begavelse og personlighed og har givet kammeraterne i klubben så mange gode

åndelige oplevelser, bl.a. gennem hans altid gode 3 min., foredrag og oplæsning.

Jørgen Graae og Ingeborg havde en god tradition med een gang om året at indbyde alle kammeraterne med madpakke til hjemmemøde i deres dejlige og gæstfrie hjem ved skolen. Det var altid i eftersommeren, og vi havde nogle virkelig gode rotaryaftener hos dem. Dernæst havde de jo Øyen i Norge - en perle - hvor de hver sommer tilbragte ferierne sammen med gode venner, og så længe helbredet tillod det.

Det var en tradition, at kammerater fra klubben var med på Øyen forår og efterår. For Jørgen Graae var absolut ikke praktisk anlagt, så derfor var det godt at have nogen med, som kunne hjælpe med forårsrensning og lukke op for vandet forår og lukke igen om efteråret. Alle nye kammerater i klubben fik en indbydelse til at være med sammen med nogen af de lidt ældre. Sagde de nej, fik de ikke indbydelsen igen.

På disse ture til Norge oplevede vi et virkelig godt kammeratskab i Rotaryånd, hvor vi lærte hinanden at kende på en helt anden måde end ellers. Der blev holdt Rotarymøde på en helt speciel måde - vi sang, Graae fortalte, vi sejlede på søen, satte garn ud o.s.v. Maden lavede vi naturligvis

selv, og drikkevarer var købt ombord på færgen.

Her var absolut ingen moderne bekvemmeligheder i hytten - vi kom hinanden ved. Vi var som drenge på ny. Da Jørgen Graae i 1981 fyldte 80 år, havde han indbudt os alle til hjemmemøde den 10. april, men desværre faldt han og brækkede sit ben, så det blev aflyst. Men han havde forberedt et par ord til kammeraterne, og disse blev bragt i ugebrevet nr. 40 1980/81.

Jørgen Graae's tale til os lød således:

»Kære kammerater: - Jeg har glædet mig til at få lov at samle jer alle sammen i aften for at få lejlighed til at sige tak til min gamle klub for et godt kammeratskab, et forekommer det mig ubrydeligt kammeratskab igennem en tredjedel århundrede. Meget er der sket i de 33 år, jeg har haft den glæde at være medlem af klubben. Og jeg kan nok ikke nægte, at jeg har det som de gamle koner, der siger: »Da vi var piger, var der piger til«. Derfor har jeg ønsket blandt os at se nogle af kammeraterne fra den gamle tid. En sorg er det, at vi ikke har Ole Palm iblandt os. Han var en fuldstændig god repræsentant for kammeratskabet fra de gode gamle dage. Nu må jeg tage Langgaard, Genefke og Lo-Larsen med blandt vidnerne om svundne gyldne dage. Men lykkeligt har det været at møde alle

Jørgen Graae

Gunnar Nordstrøm

jer, som kom til senere, og som - for mig at se - voksede godt ind i det ubrydelige kammeratskab, som for mig altid har været en væsentlig del af vor klubs liv.

For mig har det været intet mindre end en stor gave i mit liv, at jeg har fået lov at møde jer i det fællesskab, vor klub altid har været rammen om.

Mine dage havde ganske simpelt været mere grå, om jeg ikke havde været så lykkelig på et relativt tidligt tidspunkt af mit liv at blive medlem af Hobro Rotaryklub.

Og det vil jeg i aften sige til jer yngre, at hvis I vil, kan jeres rotarymedlemskab blive intet mindre end et plus i jeres liv. Jeg har ønsket at kalde jer sammen for at sige jer tak for det kammeratskab, som har været af afgørende betydning for mig, og som har åbnet mit sind på en måde, som næppe ellers var sket.

Tak alle sammen, og en særlig tak til dem, som voksede fra at være kammerater til at blive venner. I har gjort mit liv rigere, end det ellers ville have været. Lad os fortsat værne om det menneskeligt værdifulde i vort fællesskab. Skål på det.

Og må jeg så i dag have lov at sige jer hjertelig tak for den storslåede gave, i

sendte mig på selve min runde dag. Glæd jer til at blive 80«.

Gunnar Nordstrøm var en virkelig god kammerat, som altid var klar til at hjælpe, når det var nødvendigt.

Gunnar deltog altid i aktuelle diskussioner, og hans modstand imod kvinder i Rotary erindres tydeligt, og en overgang mente han, at klubben blev for stor og foreslog derfor, at der oprettedes yderligere en klub i Hobro.

Virksomhedsbesøg på Norcold blev efterhånden en tradition. Hos Gunnar og hans nærmeste medarbejdere fik vi altid en rundvisning for at se det sidste nye på virksomheden samt et indlæg med et aktuelt emne, forinden vi gik over til kammeratlig samvær.

Små anekdoter

I klubbens første år havde man gennemgang af ugebrev ved hvert møde, og endvidere havde man ofte ego og brancheforedrag, hvilket i den nye klub gav kammeraterne et godt kendskab til hinanden og ikke mindst de problemer, der var i efterkrigsårene med mangel på næsten alt. Efterhånden begyndte man at få fore-

dragsholdere ude fra og ofte rotarianere med specielle interesser.

I 1946 holdt vinhandler Sigurd Müller, der var medlem af Aalborg Rotary Klub, et foredrag om vin, og der var rigeligt med smagsprøver. Han indledte med at sige »at mennesket er det eneste levende væsen, der ikke kun drikker af tørst« Og det må vi jo nok give ham fuldstændig ret i.

I et møde i 1947 oplyses, at kammeraterne måtte være forberedt på, at ligningsdirektoratet kommer til Hobro den 20 - 24 september for at afslutte sagerne vedrørende formueopgørelsen pr. 23/7-1945 efter pengeombytningen. Der var tilsyneladende ingen af kammeraterne der blegnede. Allerede i klubbens første år var der medlemmer, som glemte at sende afbud og i et møde indskærpede sekretæren afbudsreglerne, hvorefter afbud skal ske inden kl. 14 på mødedagen til klubbemesteren. For en ordens skyld opfriskede han bødesystemet: kr. 2,00 ikke mødt uden afbud
kr. 1,00 med afbud uden gyldig grund,
som kun gælder sygdom og påkrævede forretningshensyn.
kr. 0,25 for at møde indtil 5 min. for sent til klubmøder
kr. 0,50 til klubmøder udover de første 5 min.
kr. 0,25 - at anvende titler i tiltale.

kr. 1,00 for manglende emblem.

Ja, der er mange måder at lave penge til klubkassen på.

Dyrlæge Ole Palm var sekretær i rotary-året 1962/63 og var holdt op med at ryge, hvilket han ville gøre kammeraterne opmærksom på, hvorfor han i et ugebrev skrev: »sekretæren er holdt op med at ryge og citerer derfor gerne den tyske filosof A. Schopenhauer, der siger - for indskrænkede mennesker er cigaren et velkomment surrogat for tankerne«.

Men derfor behøver een, der er holdt op med at ryge, jo ikke at være indskrænket. Vi, der har kendt Ole, kan nok nikke genkendende til hans form for humor.

*Hotel du Nord hvor møderne blev afholdt i selskabslokalerne på 1. sal.
Foto venligst udlånt af Sydhimmerlands Museum.*

Omkring 1970 „flyttede“ klubben til Restaurant Skoven

Mødesteder

Det første møde og mange efterfølgende blev på beskedne vilkår afholdt i private hjem, men på grund af pladsforholdene kunne man dårligt optage nye medlemmer. Derfor begyndte man at holde møderne på Centralen på Torvet og hos den gamle Byrialsen på Hotel du Nord på markedspladsen. Begge steder kunne man benytte de små selskabslokaler på 1.ste sal, der havde private indgange, og hvor man kunne arrangere det som private selskaber. Efter krigens afslutning 5. maj 1945 blev møderne først genoptaget i september og blev i en længere periode holdt i sparekassens lokaler. Men fra 15. marts 1946 blev møderne holdt på Grand Hotel, der efter tyskernes besættelse nu var ombygget

og restaureret. Her holdt man møderne indtil sidst i 60'erne, hvor Grand Hotel var solgt og førte en omskiftelig tilværelse, hvorfor klubben flyttede sine møder til Hobro Skovpavillon, hvor vi fik en absolut god betjening og service. I de hyggelige omgivelser trivedes det sociale samvær og kammeratskab særdeles godt. Da Skovpavillonen havde skiftet forpagter flyttede man i rotaryåret 2002/2003 til Theater Restauranten, som her i jubilæumsåret og indtil videre, er vort faste mødested. Lokaleforholdene er ikke de allerbedste, idet der er en dårlig akustik og manglende atmosfære, hvilket nok er medvirkende til, at der - ikke som tidligere - er den kammeratlige hygge og det sociale samvær både før og efter møderne.

Konditest

I 1971 og et par år frem, var der for rotary-kammerater arrangeret kondi og vægttest, som fandt sted een gang om ugen i Himmerlandsbankens motionsrum. Mange af kammeraterne deltog, og næsten alle blev fundet for tunge. Man skulle ved første vejning bestemme, hvor meget man ville tabe sig i løbet af en bestemt periode, og hvis man ikke nåede det, kostede det en bøde. Endvidere var der en kondicykel,

som målte hvor meget energi og puls, vi havde. Der skulle naturligvis betales vægt-afgift hver gang, man mødte op. Det var festligt, og efter periodens udløb var der en rimelig beholdning i kassen, som blev brugt til en hyggelig festaften for kammeraterne på Norcold, hvor vi fik både fast og flydende kost, men det havde vi også fortjent.

Dr. Nielsens frivillige lotteri

I efteråret 1996 startede vi i klubben. Dr. Nielsens frivillige lotteri, hvortil der sælges lodder ved de ugentlige møder.

Der er næsten altid udsolgt og gevinsten er en flaske Dr. Nielsen bitter, som jo er god medicin og har relationer tilbage til klubbens stifter. Den praktiske gennemførelse administreres af senioraktive medlemmer, og gennem årene har man på en nem måde fået et overskud på over 30.000 kr.

Det overskud, der fremkommer, indgår i en rejsefond, hvis midler tænkes anvendt som tilskud til betaling af udgifter for medlemmers besøg i vore venskabsklubber eller tilskud ved besøg af medlemmer fra venskabsklubberne.

Vandrepokal.

Carl G. Korsgaard, Voldstedlund, der kom ind i klubben i 1969, udsatte i 1971 en vandrepokal, som bestod af en sølv cigaretæske, og som skulle uddeles efter hvert rotaryår til den kammerat, der havde den højeste mødeprocent. Der var flere kammerater der fik den, men maskinmester A. Lindegaard, der var ansat på Spritfabrikken, var den der fik den flest gange og til sidst fik den til eje. Lindegaard var et stilfærdigt og pligtopfyldende menneske, som kom ind i klubben i 1952 og var i mange år en god reservesekretær.

Guvernører

Det var for Hobro Rotary Klub en meget stor glæde og ære, da vi for første gang i klubbens historie - for året 1992/93 kunne levere en guvernør til distrikt 1440.

Det var en stor oplevelse for alle kammeraterne i klubben at være med til Niels P. Schmidts indsættelse den 1. juli 1992, hvilket skete ved en festaften i Restaurant Skoven, hvor mange af distriktets klubber var repræsenteret. Det var også en festaften, da han året efter afleverede kæden til sin efterfølger Hans Gadeberg, Hadsten, men beskæmmende var det, at der kun var meget få deltagere fra Hobro. Vi

*N. P. Schmidt
Guvernør 1992-1993*

*Birger Axen
Guvernør 2002-2003*

havde igen den glæde for året 2002/2003 - altså 10 år senere at levere guvernøren for distrikt 1440, nemlig Birger Axen, som ved en festlig rotaryaften blev indsat den 3. juli 2002 i restaurant Bramslev Bakker med stor deltagelse fra naboklubber m.fl.

Problemer

I en klub med 60 år på bagen kan det ikke undgås, at der har været forskellige kontroverser og konflikter, men disse

problemer har bestyrelserne løst på værdig vis. Bortset fra besættelsesårene, var der i 70'erne et medlem, som på grund af dårlig moral, blev bedt om at forlade klubben. Hvis ikke han udmeldte sig, var der flere medlemmer, som ville melde sig ud. Det var en svær sag, som bestyrelsen dog løste på værdig vis og til de fleste medlemmers tilfredshed. Men det medførte til gengæld, at to andre medlemmer udmeldte sig i protest.

23. februar 1955 markerede Hobro Rotary Klub Rotary International's 50 års jubilæum

Set fra venstre: Fru Frode Sørensen, Gudrun Lo-Larsen, Ruth Dolleris og Asta Lindegaard.

Set fra venstre: Ole Palm med frue, Kirsten og Harald Morell Jørgensen og Idy Rømsgaard.

Jubilæer

Klubbens 25 års jubilæum blev fejret den 30. november 1968 i restaurant Skoven med apoteker Holger Ewald som præsident. Det blev en dejlig fest med 72 deltagere og heriblandt gæster fra vore nordiske venskabsklubber.

Klubbens 40 års stiftelsesfest blev ligeledes holdt i restaurant Skoven med postmester Johannes Hvirring som præsident. Festen blev holdt den 30. november 1983, og ved den lejlighed var een af klubbens stiftere Jacob Langgaard med, og han holdt 3 min. om klubbens oprettelse og havde naturligvis også skrevet en sang.

Klubbens 50 års jubilæum blev fejret fredag den 3. december 1993 ved en storstilet fest i restaurant Skoven med tandlæge Erik Ballermann som præsident. Der var 90 deltagere og aftenen blev særlig festlig ved, at der var deltagere fra vore venskabs- og naboklubber og endvidere blev advokat Erik Lo-Larsen udnævnt til Paul Harris Fellow.

Afslutning

Rotary fik jeg faktisk kendskab til i begyndelsen af 50'erne, idet ugebrevne blev fremstillet på den gamle duplikator i sparekassen. Min forgænger i sparekassen var

jo medlem af Hobro Rotary Klub, og gennem ham og den kreds, som han gennem Rotary havde kontakt med, fik jeg gennem årene indblik i hvad Rotary var for noget, idet jeg naturligvis læste ugebrevne.

Jeg erindrer endnu klart den aften i juni 1967, hvor jeg blev optaget i klubben ved mødet på Grand Hotel - og den højtidelige stemning, hvorunder det skete. Der var stil over det - nok lidt mere end i dag, og alle var naturligvis i mørkt tøj, og vi hyggede os i kammeratligt samvær bagefter.

De fleste medlemmer var de's med hinanden, og det varede mange år før jeg blev du's med de agtværdige herrer. Der kunne være mange flere detaljer at fremhæve i dette historiske tilbageblik, men jeg vil slutte med at sige, at det gennem alle mine år i Rotary har været en glæde at være med i det fællesskab og klubliv der rører sig.

De skiftende bestyrelser har gennem årene forstået og haft held til for små midler, at lave nogle gode og afvekslende programmer, således at jeg med forventning har set hen til hvert af de ugentlige møder.

Det er jo et privilegium at blive optaget som medlem i en Rotary Klub, men der hører også pligter med, bl.a. mødepligten, som Paul Harris jo indførte allerede i 1905.

Fællesskabet i klubben og hvad Rotary er og står for, oplever man kun ved at komme til møderne, og de, der sjældent møder, kan ikke forvente, at være eller blive en del af fællesskabet på samme måde, som de der trofast møder op.

Rotary-træthed kan aldrig skyldes klubben, men må komme fra den enkelte kammerat

selv. Et godt middel herimod er at møde op og glæde sig over det frikvarter, som et Rotarymøde er sammen med gode kammerater.

Jeg glæder mig fortsat til at komme i klubben og få del i de mange oplevelser, det giver.

Virksomhedsbesøg hos familien Bønlykke på Lyngbygaard. 25 medlemmer havde en dejlig aften.

Lidt Rotary historie

Rotary blev stiftet den 23. februar 1905 i Chicago af advokat Paul Harris. Hans oprindelige grundtanke var at samle en kreds af mænd, der sammen kæmpede *mod* korruptionen og *for* en bedre forretningsmoral.

Om aftenen den 23. februar 1905 inviterede Paul Harris 3 venner til et møde på Loehrs kontor i Chicago. Det var Silvester Schiele, kulhandler, Hiram Shorey, skrædder og Gustav Loehr, som var mineingeniør. De diskuterede Paul Harris's ide om at forretningsfolk skulle mødes regelmæssigt under kammeratlige former for at udvide deres viden om andre erhvervsprofessionalisme og problemer. Man brugte ikke ordet Rotary denne aften, men man betragter denne aften, som det første Rotarymøde.

Man optog hurtigt et 5. medlem i kredsen med navnet Harry Ruggles, som var bogtrykker. Man mødtes en gang om ugen; medlemskabet var begrænset til en repræsentant fra hvert erhverv, og hermed opstod begrebet »Klassifikationsprincippet«. I starten skiftedes man til at afholde det ugentlige møde - man roterede - hvoraf navnet Rotary opstod.

Som symbol på den rotation valgte man vognhjulet som klubmærke, som senere i

1923 blev ændret til det Rotaryhjul, som vi kender i dag.

Man fandt hurtigt ud af, at det at fremme kammeratskabet blandt travle forretningsfolk ikke var tilstrækkeligt til at fylde de ugentlige møder ud, og man besluttede med kammeratskabet som basis at hjælpe dem, som var mindre heldige og dårligt stillede samt at forbedre forholdene i samfundet.

I løbet af nogle år kom det officielle motto »Service above self«, som stadig er en af grundpillerne for den snart 100 årige organisation. Den dansk oversættelse af mottoet er »Tjen andre«, som på godt dansk betyder, at du skal gøre noget for andre og ikke tænke på dig selv.

Ved årskongressen i 1917 besluttede man at oprette en fond til støtte for undervisning og velgørenhed, som i dag er kendt som »The Rotary Foundation«. I dag betragtes The Rotarys Foundation som verdens største privatfinansierede fond for uddannelsesmæssige og humanitære programmer.

Der uddeles hvert år ca. 75 mill. \$. Et af de store programmer under The Rotary Foundation er Rotarys mål at udrydde Polio i verdenen ved organisationens 100

N. P. Schmidt

års jubilæum i 2005. Indtil nu er omkring 2 milliarder børn blevet vaccineret i hele verdenen, og Rotary har givet mere end 500 mill. dollars til formålet.

Ideen bredte sig i USA og Rotary blev international, da man i 1910 overskred grænsen til Canada. I 1911 sprang Rotary over Atlanten til England og Irland. Rotary kom til København i 1921 og til Aalborg i 1925. Aalborg Rotary Klub tog initiativ til at starte Hobro Rotary Klub i 1943, men på grund af de vanskelige forhold under den tyske besættelse med mødeforbud o.s.v. lukkede man klubben for at genstarte i 1946.

Klubbens første præsident var læge N.K. Nielsen, som praktiserede i byen indtil 1970'erne.

Under krigen boede Dr. Nielsen på et lejet værelse på apoteket, og det er her under udgangsforbudet, at apotekerer og Dr. Nielsen lavede opskriften på den berømte »Dr. Nielsen Bitter«.

Rotary i dag

Hvad er Rotary International så blevet til i dag? Det er en samling af mere end 31.000 Rotary klubber i 166 lande verdenen over med mere end 1.2 millioner medlemmer. Det er vigtigt at understrege, at det er klubberne og ikke det enkelte medlem, der ud-

gør Rotary International. Rotaryklubberne mødes en gang om ugen og er en ikke politisk, ikke religiøs forening åben for alle kulturer, racer og trosbekendelser.

Den eneste forskel på Rotary og en almindelig forening er den, at man ikke selv kan bestemme, om man vil være medlem. Begge køn kan blive medlemmer, men man vil blive spurgt, om man har lyst til at blive medlem! Det skyldes det såkaldte klassifikationsprincip, der skal sikre en spredning af de erhverv, der er repræsenteret i klubben gennem medlemmerne.

Fra tid til anden er Rotary International blevet beskyldt for at være en lukket og logeagtig organisation, men intet er mere forkert! Der er ingen hemmeligheder i Rotary; medlemslister og klubvedtægter er offentlige tilgængelige, og alle kan deltage i vores møder. Den eneste forpligtigelse, som et medlemskab fordrer er, at man er indstillet på at gøre noget for andre mennesker, som trænger til hjælp. En høj personlig etisk holdning i sit arbejde og være med til at skabe goodwill og fred i verdenen.

4 punkts prøven

I 1932 var der en rotarianer med navnet Herbert J. Taylor, som udtænkte en virksomhedsfilosofi for et skrantende firma,

som i dag er indgået i Rotarys tænke måde, når det gælder ens personlige etiske holdning til dagligdagens spørgsmål. På dansk kaldes den »4 *punkts prøven*« og har lige så stor gyldighed i dag, som da det blev sagt for første gang. Den lyder således:

Af de ting som vi tænker, siger eller gør:

1. Er det sandt?
2. Er det rimeligt for alle involverede?
3. Vil det skabe god vilje og fremme venskab?
4. Vil det være til gavn for alle involverede?

I mange fattige lande eksisterer der ikke nogen form for velfærdssystem eller sociale ydelser, som vi kender her i Danmark.

Det er magthaverne uendelig ligegyldigt, om folk er syge eller dør, om de kan læse eller ej! Derfor virker Rotarys indsats sammen med andre hjælpeorganisationer som det eneste håb for hjælp og som en nødvendighed for samfundets overlevelse. Rotary køber ikke stemmer gennem hjælpearbejdet. Faktisk er det kun få organisationer, der ikke kræver noget til gengæld for at yde hjælp, og det er vi kendt for blandt de mennesker, som har mistet alt håb. Vi har også en fordel, som kun få kan matche! Der er en Rotarianer i den ende, hvor pengene bruges. Det betyder ganske

kort, at der er garanti for, at de penge, som klubber giver også bliver brugt til formålet. Der forsvinder ikke penge til administration, rejser eller korrupte politikeres lommer. Det er vores styrke!

Hovedkvarteret for Rotary International ligger i Evanston, som er en forstad til Chicago i USA. Rotaryklubberne er delt i distrikter, og i Danmark har vi 5 distrikter med numrene 1440, 1450, 1460, 1470 og 1480. Her i Hobro tilhører vi District 1440, som også omfatter Færøerne. Der er ca. 12.000 Rotarianere i Danmark.

Hvert distrikt ledes af en guvernør, som betragtes som Rotary Internationals embedsmand i distrikter. Derfor har han også store beføjelser i Rotary spørgsmål, som ikke altid harmonerer med det omgivende samfund.

Væksten af Rotary på verdensplan sker i de nye lande, som er overgået til mere demokratiske styreformer samt i Sydøstasien. I Danmark er medlemsskaren nogenlunde konstant eller måske lidt faldende.

De unge mennesker af i dag kræver mere action, demokrati og moderne ledelse for at ville dele sin fritid mellem familien og Rotary, og som svar på det, er der mange aktiviteter, som involverer hele familien lige fra ungdomsudveksling, sommercamps til en hjælpende hånd.

Når det kommer til moderne ledelse og en tilpasning til det omgivende samfund, så ligger det ikke lige om hjørnet. Mange bestyrelsesmedlemmer i Evanston kommer fra lande, som stadig halter bag den proces, som er sket i Europa og hermed også Danmark. Når det ikke har fået større konsekvenser på medlemstallene, så

skyldes det nok den snart 100 årige ide, at man gennem venskab og kammeratskab som basis får den styrke, der skal til for at hjælpe medmennesker i nød. Det er en holdning, som alle danskere forstår.

*N. P. Schmidt
Guvernør 1992-1993*

I november 1997 rejste en busfuld forventningsfulde rotarianere med ledsagere til Bruxelles. Her ses gruppen på Grand Place.

I gør en forskel

Et stort tillykke med de tre snese til Hobro Rotary Klub! Det er mig naturligvis en særlig glæde og ære at få opfordringen til at skrive en hilsen til sin egen Rotary klubs jubilæumsskrift – tak for det!

60 år er en lidt pudsig alder: dels er man umiskendeligt på vej til at blive »ældre« af sind og fysik, dels indbyder de tre snese år til naturlig refleksion over den tid, der er gået...så hurtigt!! – og dels har de for-gangne års mange oplevelser og erfaringer banet vejen for nye tanker og ideer – ud-sprunget af solid erfaring - der nu MÅ søsættes, inden det bliver for sent sådan rent aldersmæssigt!

Hobro Rotary Klub har traditionen, erfaringen og oplevelserne med sig i sin historiske bagage, og klubben er fortsat fuld af liv, af engagement overfor Rotarys grundidé samt af nye ideer og initiativer, der gør det til en attraktiv og levende klub at være medlem af.

Nye medlemmer – af begge køn!! – kommer til i et jævnt antal, og i takt med det omgivende samfunds kolossale forandringer mentalt, etisk og materielt, søger klubbens forskellige præsidenter og deres bestyrelser at udvikle klublivet i en retning, der lægger stor afstand til karikaturen af den provinsielle Rotary klub: »de beda-

gede, cigarrygende mænd med aske på vesten, der mødes hver onsdag aften til spisning på kroen i ophøjet selvforherligelse«, hvor netop selvforherligelsen så ville være alt, man kunne være fælles om!

Hobro Rotary Klub gør en forskel: lokalt, nationalt og internationalt. Klubben er engageret i hjælpeprojekter i lokalsamfundet, nationalt og internationalt. Udvekslinger mellem herboende unge og unge fra det modtagende land har i mange år haft en stor og berigende plads i klubbens hjerte. Ligesom hjælpeprojekter i ind- og udland af vidt forskellig karakter har været berigende for netop de mennesker, hjælpen har været rettet mod.

Rotary kan og skal ikke hjælpe eller frelse den ganske menneskehed på vor kriseprægede klode, det er naturligvis en umulighed, men for det medmenneske eller den gruppe af medmennesker, som den givne hjælp når, betyder det en verden til forskel f.eks. at blive i stand til at læse, at få sine børn vaccineret mod Polio, at blive mobil via en kørestol, at blive seende efter operation for grå stær, at få et måltid nærende mad osv.

Hjælpebehovet er uendeligt på vor klode, men vi kan gøre en forskel overfor den enkelte, og Hobro Rotary Klub har en god

Birger Axen

tradition for at gøre en forskel. Tillad mig at ønske for klubben, at denne trang til at gøre en forskel fortsat må være en af vore væsentligste drivkræfter i vort samvær.

Da grundlæggeren af Rotary, Paul Harris, mod slutningen af året 1905 erkendte, at han havde fået små 30 medlemmer i sin lille klub, der var startet d. 23. februar samme år, som var af vidt forskellig national baggrund: tysk, irsk og svensk og af forskellig trosretning: protestantisme, katolicisme og jødedom, indså han også, hvilken enestående mulighed, der her var skabt for at benytte venskaber til at udbrede religiøs og politisk tolerance samt til at hjælpe andre: Rotary tanken var levendegjort! – og lever som sådan i bedste velgående bl.a. her i Hobro: det er da værd at fejre!

Vi har i Rotary brug for kvinder og mænd i alle aldre, der vil være med til at gøre en forskel! Der er jo intet hemmeligt eller logeagtigt i Rotary medlemskabet – Niels Hausgaard elsker at udtale navnet Rotary med tryk på anden stavelse!! – gæster er velkomne ved ethvert Rotary møde. De vil opleve kammeratskab, netværk og livslang efteruddannelse – menneskeligt og fagligt.

Men Rotary er ikke anderledes end andet menneskeligt samvær: man må foretage en investering for at få et udbytte.

Den gode Rotary klub skabes ikke alene af præsident og bestyrelse, den skabes først og fremmest af det enkelte medlems væremåde og bidrag til klublivet og til Rotarys grundidé: »Service Above Self: tjen andre«! En fransk filosof har formuleret det således: »Kun ved at være noget for andre får livet mening«, og Piet Heins »Livslov« supplerer så udmærket:« Det, du får, går; det, du gi'r, bli'r«.

Den dag i dag bygger Rotarys grundtanke på nogle idealer og etiske normer, som jo er noget af det, man tilbydes ved et medlemskab af Rotary. Som medlem af Rotary tror jeg ikke, at man skal have Rotary som »religion« eller føle sig særlig »frelst«, hvilket jo heller ikke er særlig meget i overensstemmelse med vor nordiske, demokratiske kultur.

Men i den travle, udfordrende dagligdag kan vi alle have godt af at blive mindet kontant om at bevare og udvikle blikket og omtanken for medmennesket og om at manifestere interessen for international forståelse og fred i verden f.eks. gennem Rotarys grundlæggende tanker.

Godt er det at holde sig for øje, at Rotarys idealer kan sammenlignes med stjerner, der er vanskelige at nå, men gode at navigere efter!

Der er ingen tvivl om, at for hvert enkelt Rotary medlem betyder Rotary medlemskabet noget særligt: nogle værdsætter kammeratskabet mest, andre sætter mest pris på tanken om at tjene andre, mens atter andre værdsætter det store internationale arbejde mest, som Rotary udfører for unge og for andre aldersgrupper.

Hver kommer ud fra sin personlige motivation og med hver sin faglige baggrund, men forhåbentlig med den overordnede forankring i Rotarys grundidé: «Service Above Self!»

I en verdensorganisation som Rotary findes der naturligvis store kulturforskelle - ind imellem forskelle, som kan vække til afstandtagen.

I den nødvendige modernisering af Rotarys organisation og i den nødvendige forandrings- og fornyelsesproces af den enkelte Rotary klub, som hver eneste klub uundgåeligt må forholde sig til, er det vigtigt at melde sin konstruktive kritik ud – ikke ud fra en selvsikker, vesteuropæisk kulturbetragtning, men ud fra den erkendelse, at vi lever i en verden i demokratisk ledelsesmæssig bevægelse, hvor Rotary skal være med i udviklingen, hvis Rotary fortsat skal have en plads i det moderne samfund.

På alle niveauer i Rotary lurer selvforherligelsen og den trykke uforanderlighed, som vi alle må bestræbe os på at holde os fri af. Vi smiler alle ad formuleringen: »Jeg anbefalede ham som medlem af Rotary – vel er han ung, men han har en gammel-dags tankegang!«

Det har aldrig været Paul Harris' holdning, at Rotary skulle være uforanderligt. Ved Rotary's 25 års jubilæum i 1930 er Paul Harris citeret for at have sagt: »Hvis Rotary skal føre sin ægte idé ud i livet, må den hele tiden være udviklingsorienteret, lejlighedsvis revolutionær!« Ved en anden lejlighed tilføjede han: »Vi lever i en foranderlig verden, og vi må være forberedt på at ændre os sammen med den. Historien om Rotary må skrives igen og igen!«

Rotarys største udfordring i vore dage på klubniveau, nationalt og internationalt er netop den forandrede og foranderlige verden, som organisationen nu skal finde sit fodfæste i uden at give afkald på sit idégrundlag vel at mærke. Ud fra hver sin kultur skal hver klub, hvert distrikt og den overordnede internationale organisation formulere deres egen målsætning og udvikle sig i overensstemmelse med det omgivende samfund ihukommende formuleringen »fremtiden er at undlade at gøre, som vi plejer!«

I vore dage deler Rotary jo skæbne med alle mulige andre organisationer, foreninger, politiske partier osv. det er vanskeligt at rekruttere nye medlemmer i et elektronisk styret og individ orienteret samfund, hvor både mor og far arbejder. I de travle dagsprogrammer opsat på køle-skabsdøren bestræber begge parter sig på at skaffe tilstrækkeligt med »luftlommer« til samvær med familien og hinanden, og det er i det kapløb om begunstiget opmærksomhed, at Rotary skal finde sin plads...i sandhed en ikke helt nem opgave!

Vi skal tænke utraditionelt, vi skal lave ting, som vi ikke tidligere ville have tænkt mulige, vi skal forholde os kreativt og åbent til nye ideer, der fortsat kan gøre Hobro Rotary Klub attraktiv for kvinder og mænd, vi skal turde »forandre for at bevare«.

Vi skal frem for alt fortsat gøre os umage i det daglige arbejde med at få klub livet til at fungere, engagement er jo en forudsætning for begejstring! Nye medlemmer skal inddrages på forskellige niveauer i klub arbejdet og føle, der er brug for dem. Forfatteren Tage Skou Hansen siger det så udmærket: »Et fællesskab lever af lyst og dør af pligt!«

Mere end nogensinde er der behov for Rotary organisationen og dens idégrundlag i vor konfliktfyldte tid. Det faktum at man interesserer sig for andre mindre begunstigede menneskers skæbne – det siger i allerhøjeste grad vore medmennesker noget! Det siger ikke mindst moderne medborgere noget i vor tid, hvor det jo bliver tydeligere og tydeligere, at våbenmagt kun kan få varig succes, hvis den følges af humanitære og økonomiske indsatser overalt på kloden.

Der kan nemlig gøres en forskel - derude i verden og derhjemme i lokalsamfundet – og Rotary gør en forskel gennem sine humanitære og uddannelsesmæssige programmer, og Rotary viser vejen til at gøre en forskel!

I er med til at gøre en forskel i Hobro Rotary Klub, og det er bestemt værd at markere: tillykke med jubilæet.

Birger Axen
Guvernør 2002-2003

Rotary i glimt

Sensommerfesten år 2000 bød på festlig middag — Lancier — Dans til Aalborg
Fodvarmere. Her ses festlige og glade deltagere.

Ulla & Henning Munk Nielsen — Lissa & Jens Spanggård

Hanne og Poul Anker Johansen — Ani Eli og Steen Pedersen

Bente og Vøgg Mule Thers — Lisbeth og Vagn Agerskov

Helga og Peter Iversen — Lone Askov & Niels Erik Bonde Pedersen

Birgit Nordstrøm, Henrik Schacht — Dora & Svend Ovesen

Lisbeth Schaarup, Birger Axen, Helle og Steffen Torp Jacobsen

Rotary i glimt

Foredrag og virksomhedsbesøg er en væsentlig del af klubbens aktiviteter

Besøg på bryggeriet Thor. Hans Mikkelsen, Bent Dahl, Niels Erik Bonde ser ikke ud til at tørste. 14/3-01

Thorvald Christensen fortæller og viser rundt på sin virksomhed ReoPack d. 22/10-03.

Steen Pedersen og Jens Spanggård øver sig i bagekunst på højeste plan i forbindelse med virksomhedsbesøg på Bæchs Bageri, d. 5/12-01

Sommeren 2003 var klubben på besøg på Gasmuseet, hvor Hanne Thomsen viste frem og fortalte til en interesseret tilhørerskare.

Rotary i glimt

4. juni 2000 var en stor dag for klubben og ikke mindst Erik Lo-Larsen, der blev fejret i anledning af sit 50 års medlemskab af Hobro Rotary Klub.

Præsident Leslaw Uzarski (1985) overrækker aftenens foredragsholder auktionarius H. Poulsen, Aalborg de traditionelle flasker, som tak for hendes indlæg og vurdering af medlemmernes private kunst.

Rotarykammerater klar til "markvandring" på Hørbygård. Poul Vagn og medhjælper ser velfornøjede ud.

Ofte har Sigrid og Poul Vagn Nielsen inviteret til Asadofest på Hørbygård. Bent Bjørn og hans medhjælper serverer for synligt tilfredse Viggo Bygholm og Carl Andersen. 18/7-90.

Rotary i glimt

Internationalt arbejde har altid stået højt i klubben. Det gælder såvel udveksling af studenter — modtagelse af GSE-hold, og ikke mindst N. P. Schmidts store indsats for Rotary Internationals hjælpearbejde.

Hobro Rotary har ofte haft besøg af GSE hold. I 1997 bød Henning Munk Nielsen velkommen til holdet fra Californien.

Ungdomsudveksling har været et stort hit i klubben. Fumigo fra Japan lærer her Claus Brink og Inga Ellemose at spise med pinde.

Preben Bonde og hustru fra Californien har ofte besøgt Poul Vagn Nielsen og dermed også Hobro Rotary Klub.

I sommeren 2003 havde vi besøg af GSE-holdet fra North Carolina. Gruppen ses her fotograferet ved Gasmuseet.

Rotary i glimt

Medlemsoptagelse har altid været en af de gode og særlige Rotary-aftener.

Medlemsoptagelse af Per Ladefoged, Peter Schaarup og Per Søndergaard. Birger Axen læser op - Leslaw Uzarski lytter, 21/5-97

Hans Overvad takker for modtagelsen i klubben (overført fra Helsingør-Snekkersten Rotary Klub). De nyoptagne (Brian Bjeldbak, Per Hammer Sørensen og Hanne Thomsen) ses i baggrunden, 8/1-03.

Medlemsoptagelse af 4 nye medlemmer - Preben Weller, Bent Dahl, Lars Haldrup og Thorvald Christensen. E. Lo-Larsen læser optagelsesritualet - medens Vagn Agerskov og Præsident Jens Spanggård lytter intenst. De nye kammerater kvitterede med cognac og cigarer til alle.

Rotary i glimt

Den 19/7-95 var klubben på fisketur til Volstrup Put & Take. Leif Christensen løb med titlen: Storfanger.

Brændevinsmagning hos PAJO. d. 26/4-00. Peter Ellemose og Torben Bøgh Hansen stod for smagsprøverne.

Siden 1986 har der været tradition for torskespisning ved årets 1. møde. Dog ikke for Claus Brink, Hans J. Bæch, Valdemar Nielsen og Poul Anker Johansen, der hygger sig med Wiener-Schnitzel.

Der blev afholdt PETS-møde på Hobro Gymnasium d. 4/4-92, hvor 200 Rotarianere deltog. Her skåles for veludført arbejde.

De 2 første kvinder i klubben ses sammen med Birger Axen. Lone Sondrup blev optaget 17/1-2001, og Marie Høgsbro overført fra Frederiksund Rotary Klub.

Medlemsliste 2003

Hobro Rotary Klub

3. december 2003

Vagn Agerskov
25/5-50 markedschef
- 1998 (marketing) Spare-
kassen Hobro

Brian Bjeldbak
3/11-67 vinhandler - 2003
(vinhandel) Bacchus
Vinimport

Bent Dahl
18/11-58 direktør - 2000
(mobiltelefoner/tilbehør)
BD Consult

Hans Peter Andersen
17/4-27 fhv. sparekas-
sedirektør - 1967 sen. akt.
(sparekasse)
PHF

Bent Bjørn
25/6-49 forretningsinde-
haver - 1991 (manufaktur)
Hobro Damekonfektion
ApS FOR YOU

Peter Ellemose
20/1-51 direktør - 1992
(importvirksomhed) Peter
Ellemose A/S

Poul Erik Andersen
21/8-39 erhvervschef,
cand. oecon. - 1994
sen akt. (erhvervsud-
vikling)

Poul Korsbæk Breum
7/3-66 (Bankdrift) - 2002
Fillialdirektør

Klaus Michael Eppler
20/1-45 ingeniør - 1995
(rådg. ingeniørvirksom-
hed) Hedeselskabet Miljø
& Energi A/S

Birger Frode Axen
28/3-44 rektor - 1994
(rektor) Hobro Gymna-
sium og HF-Kursus
PHF

Hans J. Bæch
Hans Jacob Bæch 5/3-44
bagermester - 1984
sen. akt. (bageri) Bæchs
Bageri

Niels Ettrup
25/2-43 sognepræst
- 1991 (folkekirken) Øls-
Horby-Dostrup Pastorat

**Bent Nørgaard
Bertelsen**
6/7-45 salgsdirektør
- 1982 sen. akt. (glasin-
dustri) Bo-Glas A/S

Leif Christensen
Leif Christian Chri-
stensen 24/9-30 fhv.
afdelingsdirektør - 1980
sen. akt. (pengeinstitut)

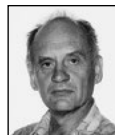
Leif Fabrin
10/4-51 smedemester
- 1993
(smedemester) DS Fabrin
A/S

Alex Betzer
5/3-47 VVS-installatør
- 1984
(VVS) Betzer & Son

Thorvald Christensen
26/3-48 direktør - 2000
(indpakningsmaskiner)
Reo-Pack ApS

Niels Jørgen Fomsgaard
12/10-41 gårdejer - 1987
(planteavl) Højmo-
segaard

Freddy Hansen
9/1-47 direktør - 1986

Peter Iversen
25/9-43 adm. direktør
- 1989 (transportsystemer)
Univeyor a-s

Villum Kirkegaard
9/12-35 arkitekt - 1974
sen. akt. (arkitekt) Villum
Kirkegård

Knud Wæde Hansen
22/9-44 adm. direktør
- 1998 (industritextiler)
Fibertex A/S

Steffen Torp Jacobsen
30/10-47 isolator - 1991
(isolationsvirksomhed)
Steffen Torp Jacobsen
ApS

Per Ladefoged
19/6-52 dyrlæge - 1997
(dyreklinik) Hobro
Dyreklinik

Torben Bøgh Hansen
27/5-50 el-installør
- 1992 (el-installation)
Lillegården

Birger A. Jensen
14/9-50 direktør (værktøj)
Fa. Briger A. Handel
Overført fra Holbæk 2002

Leif Larsen
22/12-45 tømrermester
- 1990 (tømrervirksom-
hed) Tømrerfirmaet Leif
Larsen

Johannes Hvirring
16/3-24 fhv. postmester -
1976 sen. akt. (postvæsen)
PHF

Poul-Anker Johansen
8/10-42 grosserer - 1987
(reserve dele en gros) Pajo
Hobro A/S

Erik Lo-Larsen
16/9-18 fhv. landsrets-
sagfører - 1950 sen. akt.
(sagførervirks.)
PHF

Marie Høgsbro
25/4-48 forstander - 2000
(børneinstitution) Jule-
mærkehjemmet Hobro

Preben Johansen
3/6-52 Direktionssekre-
tær - 2002 (Stålvirksom-
hed) DS Gruppen a/s

Hans Børge Mikkelsen
21/4-44 Vicekriminal-
inspektør - 1992 (politivæ-
sen) Politiet i Hobro

Carsten Haarsløv
2/12-41 boghandler
- 1983
(boghandel) Haarsløvs
Boghandel

Ole Kamstrup
31/1-46 sparekassedirek-
tør - 1990 (sparekasse-
virksomhed) Sparekassen
Hobro

Benny Nielsen
2/6-45 radioforhandler
- 1986 sen. akt. (radio-
tv-forhdl.) Expert Radio
og TV

Henning Munk Nielsen
23/2-41 bogtrykker
- 1982
sen. akt. (bogtrykkeri)
CT Grafisk A/S

Svend Ovesen
13/12-37 prakt. læge
- 1985 (prakt. læge)

Henrik Schacht
15/4-42 - 1995

Niels Kristian Kirketerp Nielsen 9/3-47 landmand
- 1976 sen. akt. (kvægavl)

Steen Haugård Pedersen
7/11-42 skoleinspektør -
1984 sen. akt. (folkeskole)
Bymarksskolen
PHF

Niels Peter Schmidt
28/4-38 cheftandlæge
- 1972 sen. akt. (borne-
tandpleje)
PHF

Poul Vagn Nielsen
14/11-31 landmand
- 1976 sen. akt. (kornavl)
Horbygård
PHF

Uffe Pedersen
16/9-58 erhvervsassu-
randør - 1992 (forsikring)
Skandia

Peter Schaarup
8/9-52 direktør - 1997
(Isenkram engros) Bendt
Gravgaard ApS

Valdemar Nielsen
20/6-27 fabrikant - 1981
sen. akt. (stålvarefabr.)
Hobro Rustfri Stålindustri
ApS

Lars Haldrup Petersen
3/3-60 autoforhandler
- 2000 (autoforhandling)
Opel Randers A/S

Lone Sondrup
11/8-61 landmand - 2001
(kvægavl)

Jan Nordstrøm
05/04-60 underdirektor
1998 (fødevareproduktion
/finansstyring) Danish
Crown

Niels Erik Bonde Petersen
7/6-47 tandlæge - 1998
(tandlæge) Tdl. Askov og
Bonde Petersen

Jens Spanggaard
24/8-50 statsaut. revisor
- 1991 (revision) BDO
Scan Revision

Hans Overvad G.G.
28/12-26 specialtandlæge
i tand, mund- og kæbeki-
rurgi (specialtandlæge)
PHF

Bent Aa Maach Primdahl
2/3-29 fotohandler - 1974
sen. akt. (fotohandel)

Per Søndergaard
27/5-46 advokat - 1997
(advokatvirksomhed).
Advokatfirma Sønderga-
ard og Nyborg

Per Hammer Sørensen
8/9-59 direktør - 2003
(elektronik)

Vøgg Mule Thers
19/10-43 guldsmed
- 1993 (guldsmed) Th.
Ottesen og Son

Preben Weller
29/5-56 fysioterapeut
2000 (fysioterapeut)
Fysioterapien

Flemming Krebs Sørensen
28/5-49 øjenlæge - 1990
(øjnelægepraksis) Øjenlægepraksis

Hanne Thomsen
16/1-56 museumsinspektør -2003 (gasmuseum)
Gasmuseet

Jørn Therkelsen
15/9-46 statsaut. - 1994
ejendomsmægler og
valuar (ejendomsmægler)
Ejendomsmæglerfirmaet
Jørn Therkelsen

Leslaw Uzarski
15/8-41 overlæge - 1982
sen. akt. (sygehusvæsen
narkose)

Bestyrelse i jubilæums-
året 2003.

Bagest fra venstre: Henrik
Schacht, Poul Erik An-
dersen, Bent Dahl.

Forrest fra venstre: Vagn
Agerskov, Marie Høgs-
bro, Bent Bjørn

Her slutter historien om de første 60 år i klubbens historie.

Side 7-54 er en delvis gengivelse af tidligere udgivelse i forbindelse med klubbens 60 års jubilæum.

HOBRO ROTARY KLUB

80-ÅRS JUBILÆUM

DE SENESTE 20 ÅR
2003-2023

*Gruppenbillede af medlemmer og
gæster til grillaften hos PAJO 2023.*

Hobro Rotary Klubs 80-års jubilæum

Et 80-års jubilæum bør fejres med manér. Og det har vi valgt at gøre. Først med udgivelsen af jubilæumsbogen, som du læser nu, og med en stor jubilæums-gallafest på jubilæumsdagen den 2. december 2023.

*Kim Knudsen
Præsident 2023-2024*

Det er mig en stor ære at være præsident for Hobro Rotary Klub i dette 80-års jubilæumsår.

Jubilæumsbog

I anledning 80 års jubilæet den 2. december 2023 har Hobro Rotary Klubs bestyrelse valgt, at vi vil lave en jubilæumsbog, som inkluderer og bygger ovenpå det tidsskrift, der blev lavet i anledning af 60 års jubilæet i 2003.

Formålet med bogen er at beskrive klubbens historie og udvikling og dermed markere og forevige klubbens 80 års eksistens på en god og værdig måde.

Bogen udgives i 200 eksemplarer og uddeles til klubbens nuværende og kommende medlemmer, ledelsen i distrikt 1440, samt et antal til venskabsklubben i Quickborn, til naboklubberne i Hadsund, Rebild og Aars samt til øvrige relevante forbindelser.

Hobro Rotary Klub retter en meget stor tak til Tina Woods, der har haft ansvaret for at få 60-års tidsskriftet løftet til en 80-års jubilæumsbog.

Samtidig rettes også tak til tidligere medlem af Hobro Rotary Klub Svend Ovesen for at grave i arkiverne og fortælle historien om det gode arbejde klubben lagde i at hjælpe i Rumænien. Og tak til de aktuelle medlemmer Anders Graae Rasmussen, Birger A. Jensen, Per Egge, Jens Spanggaard, Poul Erik Andersen, Birthe Balle Andersen og Lone Kalstrup for deres indlæg.

Dertil har vi fået hilsner og billeder fra Alberte Kylén Pedersen, der som ung var på udveksling gennem Rotary YEP programmet, og fra Constanza Stephanie Briones Capiccelli fra Chile, som beskriver nogle af højdepunkterne i hendes år i Danmark.

Stor tak til alle, som direkte eller indirekte har bidraget med input til denne bog.

Jeg håber, jubilæumsbogen kan give et indblik, frembringe minder samt give et historisk tilbageblik på klubbens aktiviteter og udvikling.

Jubilæumsfest

Vi har valgt at fejre 80-års jubilæet med en stor jubilæumsfest i Salthallen på Blåkildevej i Hobro, på jubilæumsdagen den 2. december, for indbudte gæster til festmiddag og sublim underholdning.

I den sammenhæng retter klubben en meget stor tak til Lars Haldrup, som har arrangeret jubilæumsfesten.

Create Hope in the World

Hobro Rotary Klub er en meget aktiv klub, som arbejder med at understøtte Rotarys værdier og visioner, hvilket betyder, at der i jubilæumsåret arbejdes med tiltag, som understøtter visionen:

**CREATE HOPE
in the WORLD**

”Create Hope in the World”. Herudover arbejdes der systematisk med ungdomsudveksling og andre tværnationale tiltag. Klubben tæller i skrivende stund 68 medlemmer.

Jeg håber, Hobro Rotary Klub fortsat vil være en attraktiv klub, der formår at navigere, forny og tilpasse sig til kommende generationers forventninger og behov, og formår at skabe fornyelsen i en balanceret respekt for det eksisterende og det kendte.

Jeg ønsker hermed Hobro Rotary Klub og klubbens medlemmer tillykke med jubilæet, og glæder mig til at følge klubben frem mod de 100 år.

*Kim Knudsen,
præsident 2023 – 2024*

Rumænien-projekt 2007-2018

Vi henvendte os til vores tidligere klubmedlem Svend Ovesen, da vi gerne ville have en fyldestgørende og retvisende beskrivelse af klubbens måske største internationale velgørenhedsprojekt til dato. Og det fik vi. Mange tak Svend.

*Svend Ovesen
Fhv. praktiserende læge
Medlem 1985-2018*

Rotary Hobro/Hadsund Rumænien projekt 2007-2018

Undertegnede er blevet bedt om at fortælle lidt om dette projekt, hvor jeg i høj grad må lide på min hukommelse, hvorfor man må bære over med mig, skulle der være nogle mangler eller erindringsforskydninger.

Da projektet løb over 10 år, er det selvfølgelig også begrænset, hvad jeg kan nå at fortælle på den afsatte plads specielt, da der på et tidspunkt blev to klubber om det.

Det blev dog **Hobro Rotary klub**, som i de første mange og svære år trak det største læs med hensyn til økonomien. Det var også denne klub, som gennem alle årene indsamlede flest effekter til projektet. Imidlertid blev de medlemmer fra **Hadsund Rotary klub**, der deltog, særdeles værdifulde for projektet.

Opfinderen af projektet, hvis jeg kan udtrykke mig sådan, var på en måde mig selv, og så alligevel ikke. Min svoger

Jørgen G. Schmidt i Slagelse var medlem af **Slagelse-Antvorskov Rotary klub**. Denne klub havde gennem flere år haft et sommerhusprojekt i nærheden af landsbyen Dubova i Rumænien. Man havde bygget husene for at landsbyen kunne nyde godt af lejeindtægten, som det senere viste sig var gået i Borgmesterens lomme. Det fandt skattevæsenet ud af. Der var dog kommet det ud af det, at en lille gruppe mennesker på Slagelse-Ringsted egnen havde dannet en forening: **Foreningen til støtte for Rumænien af 2003 (FSR)**. Den var min svoger blevet formand for. I den egenskab skulle han først i november 2007 være med til at uddele julegaver til værdigt trængende i **Dubova** og omliggende bjergbyer. Min svoger skulle have været af sted med et andet medlem fra **FSR**. Den medrejsende var imidlertid pludselig død, og jeg blev derfor tilbudt hans flybillet. Billetten havde min svoger også givet til Slagelse-Antvorskovs udvekslingsstudent en meget stor australier, som så kom med som vores bodyguard. Min svoger købte så en ekstra billet til mig.

Nogen typisk slagsbroder var australieren nu ikke, men til gengæld bomstærk, når det gjaldt om at flytte de kasser med julegaver, som var blevet kørt til Rumænien af et andet hold fra FSR. Der var rigtig mange store tunge banankasser. Vi fløj til **Bukarest**. Byen blev en særegen oplevelse at køre igennem og køre de ca. 400 km til **Orsova**, som er hovedbyen i den kommune, hvori **Dubova** og bjerglandsbyerne er beliggende. Vi boede i et udmærket hotel i **Orsova** med en fortræffelig udsigt til byens marked, hvor man kunne købe smuglercigaretter og andre gode sager. Her handlede også den lokale ordensmagt. Alt foregik fredeligt og uforstyrret. Ingen generede hinanden i hinandens næring.

Den følgende dag skulle julegaverne udleveres i landsbyerne. Jeg har set fattigdom i Danmark, men intet kunne måle sig med, hvad jeg så i Rumænien.

Vi taler om materiel velfærd i Danmark. Ordet fandtes ikke i rumænernes ordbog. Det var en øjenåbner som ville noget. Alt var slidt, også menneskene. De havde alle gennemlevet en hård tid under et brutalt diktatur. Gaverne var mere end velkomne. Glæden og taknemmeligheden stor.

Mor og datter

Næste dag skulle vi besøge **sygehuset i Orsova**. Sygehuset er på størrelse med **Hobro sygehus**. Sygehuset havde dog alle de specialer, som hørte til i et den gang eksisterende dansk centralsygehus, dog med meget sparsommere teknisk udstyr.

Byen var slidt, selvom den egentlig ikke er så gammel endda. Byen havde overlevet første og anden Verdenskrig. Nu skulle man lave et vandkraftværk og til det formål skulle byen oversvømmes. Befolkningen måtte flytte op på klipperne og bygge

en ny by. Det skulle ske i en fart. Dårlege byggematerialer. Dårligt håndværk og dertil intet vedligehold. Det var det vi så. Sygehuset gjorde ingen undtagelse, men de havde et par energiske overlæger blandt flere.

Overlægerne Mariana og Lucian Vadastreanu var blevet efterprøvet gennem mange år af både Rotary og FSR. De var og er ubestikkelige.

De blev vores faste partnere, som vi kunne stole fuldt ud på, og som det viste sig, havde et stort kendskab til Danmark på utrolig mange områder samt et meget stort netværk både i Rumænien og i Danmark.

Politisk var de ”upålidelige” i henseende til **Ceausescu diktatur**, hvor både hendes og hans far havde været buret inde pga. modstand mod styret.

Dette var årsag til, at de begge var blevet ansat udenfor lands lov og ret. Men styret havde også brug for læger i afsidesliggende egne i det store land. Det blev så dem, der på det tidspunkt var ægtepar. Man sendte dem til hvert sit sted med en afstand på 400 km. Han blev praktiserende i Dubova. Efter revolutionen kom de begge til Orsova som henholdsvis Laboratorieoverlæge og Røntgenoverlæge, senere Cheflæge for hele sygehuset.

At komme på sygehuset var som at komme i en tidslomme. Det var, som at komme på et dansk sygehus i ca. 1950, men dog således, at det danske sygehus bygningsmæssigt ikke havde været så forfaldent. Inventaret var beskedent og meget slidt. Der manglede stort set alt. Til gengæld var venligheden enorm.

Køkkenet var overordentlig primitivt opvarmet med brænde, ligesom resten af sygehuset.

Operationsstuen med et operationsleje fra ca. 1932.

Det samme gjaldt besøget på **gymnasiet**. Søde og godt opdragne elever og venlige lærere. Da vi kom ind i en af de ældre klasser, rejste eleverne sig og sang fødselsdags-sang for **Jørgen**. Jeg fik nu at vide, at han, formentlig mest af egen lomme, havde betalt for dem i Danmark, da de havde været på et sommerophold. Gymnasiet i øvrigt var ingen undtagelse fra resten af byen med hensyn til manglende vedligehold.

Som sagt var byen slidt, men ikke i så høj grad som landsbyerne. Man havde da asfalt på gaderne i ”storbyen” de steder, hvor der ikke var huller. Dem kunne man da, for det meste, køre uden om.

Således rustede med indtryk tog vi tilbage til Danmark, hvor der skulle være folketingsvalg med hovedpunktet: Mere velfærd.

Jeg skammede mig efter at have været vidne til så megen fattigdom kun 2 timers flyvetid fra Danmark. Ved det første møde i Hobro Rotary klub efter hjemkomsten fortalte jeg om mine oplevelser og, at jeg allerede havde været på **Aalborg sygehus teknisk afdeling**, efter at nu afdøde **Overlæge Leslaw Uzarski** havde sagt god for mig.

Jeg havde lejet en trailer til formålet. Den blev fyldt med meget sygehusgrej, som jeg havde fået lov at opstalde hos **Poul-Anker Johansen**. Han vidste ikke på det tidspunkt, hvad han havde indladt sig på.

Da jeg skulle til at forlade mødet, kom først **Hans Jørgen Christensen** og senere **Henning Munk Nielsen** og **Steen Pedersen** og hev mig i ærmet. De forklarede mig, at det projekt, jeg var i gang med, ikke var for enkeltmand og, at de gerne ville tilbyde deres hjælp.

Vi begyndte så at indsamle grej først og fremmest fra **Hobro sygehus**, senere fra **Farso sygehus** så fra kældrene på **Aalborg sygehus** både Syd og Nord og da det viste sig at Hans Jørgen også havde gode kontakter til **Viborg** udvidede vi vores jagtterræn. I løbet af få måneder havde vi nok til at fylde Poul-Ankers lastvogn og en stor trailer, som skulle bag efter min stationcar, som også blev fyldt.

April 2008 tog vi 4 mand af sted. Vi regnede med ca. 2000 km. Poul-Ankers lastvogn var tungt læsset. Det hjalp lidt med lidt ekstra luft i dækkene.

Det nymodens hjælpemiddel GPS var opfundet, men vi havde ikke indset, at vi blot kunne have indstillet den på endestationen og kørt derefter.

Det blev derfor en ”turist-tur”, hvor vi fik set **Hollænderbyen** og **Sanssouci slottet**.

Vi kom da igennem, og sidst på aftenen fandt vi vores natlogi: Et faldefærdigt gæstgiveri i det østligste Tyskland. Der lugtede meget af tobak, men stemningen var god og gæsterne flinke. Vi fik udleveret 4 nøgler og trak lod.

Hans Jørgen var selvfølgelig den heldige. Han fik et værelse beklædt med imiteret leopard og en stor bamse i samme outfit.

Efter et solidt morgenmåltid med dertil hørende madpakke, drog vi videre mod **Tjekkoslaviet** over bjergkamme i snefog forbi **Theresienstadt** og befandt os pga. GPS'en pludselig på de toppede brosten i centrum af **Prag** med en overlæsset lastvogn og en personbil med trailer. Det var ikke nemt, men vi kom da til **Ungarn** med landets gode motorveje. Efter overnatning kørte vi ind i **Rumænien**.

Vi havde aftalt, at vi under ingen omstændigheder ville lade os presse til at betale penge eller andet til bestikkelse.

Da vi kom til grænsen, åbnedes bommen og toldbetjenten gjorde honnør for os i stedet for at kræve noget af os. Vi erfarede senere at **Mariana og Lucians** netværk var enormt og tilsvarende deres renommé.

Vi vidste godt, at vejene ikke var så gode, men at asfalten lå i bunden af hullerne, som var store, var ikke gået op for os under planlægningen.

De sidste 300 km blev meget, meget lange, men vi nåede dog **Orsova** sidst på dagen og fik en fyrstelig modtagelse.

Vi blev indkvarteret på det stedlige hotel senere på den rumænske stats **Olympiske kano og kajak uddannelsescenter**. Det blev vores faste opholdssted efter de følgende transporter.

Efter aflæsningen var der middag hjemme hos Mariana og Lucian, hvis hjem i

høj grad bar præg af deres mange ture til Danmark med bl.a. juleplatter. Mariana taler udover sit modersmål kun fransk og italiensk, som ligner rumænsk. Lucian taler tysk, som han i sin tid lærte af sin bedstemor, som var efterkommer af de saksere, der for ca. 800 år siden slog sig ned i det nuværende Rumænien. Ingen af dem taler engelsk. Vi vænnede os dog meget hurtigt til hinanden. Dette blev optakten til 10 års frugtbart samarbejde.

Hjemturen foregik i ro og mag, stort set. Jeg blev stoppet af politiet. Radar måling havde afsløret en hastighedsoverskridelse. Efter, at vi havde fortalt om vores transports formål, stak de notesblokken i lommen og ønskede os god rejse med en formaning om at overholde færdselslovene.

Da vi kom hjem til klubben og fortalte om vores mange oplevelser og om de store udfordringer dette land havde efter mange års diktatur, varede det ikke længe inden, vi fik dannet et arbejdssjak, der var stort nok til, at vi virkelig kunne få samlet ting og sager sammen. Man kan roligt sige, at ideerne blomstrede når **Vøgg, Niels, Jørn, Leif, Carsten** samt de tidligere nævnte var sammen. Hobro Rotary Klubben samlede så hele flokken i **Internationalt udvalg**. Så vidste man, hvor man havde dem.

De næste tre transporter blev efterhånden meget omfattende, specielt efter at vores venskabsklub i Quickborn også blev involveret. De kom blandt andet med en ultralydsscanner til hjerteundersøgelser fra **Kiels Universitet**.

Man havde fra Lucian fået at vide, at man manglede en nyere ambulance. Den de havde var fra **Københavns Brandvæsen**, og som vi havde set, var så rusten, at tog 4 stærke mænd i hjørnerne, kunne de løfte hele kabinen af.

Man ønskede også en varevogn til indkøb. Begge ønsker blev opfyldt. Vi fik endda en stor Mercedes lastbil forørende af Elcold i Hobro. Den skulle udfases, da den ikke kunne godkendes til kørsel i Danmark, men vi fik lov at køre den til Rumænien, mod den ikke igen viste sig i Danmark.

Vi fik endda pladerne til både den, varevognen og ambulancerne gratis af **SKAT**.

Ambulancen blev doneret af **Falck**.

Et par år senere donerede **Falck** endnu en ambulance. Herom senere.

Den store lastbil blev solgt og kører nu i **Bulgarien**. Den fik heller ikke lov at køre i Rumænien. Der var dog en grænse, men den havde gjort god fyldest for os. Det indkomne beløb for lastbilen betalte for et centralt **iltanlæg på sygehuset i Orsova**

De næste 3 ture gik gennem **Tyskland, Østrig, og Ungarn**. Vi fik nogle faste overnatningssteder. Hans Jørgen var den, som ud over økonomien styrede dette.

Alle var tilfredse undtagen **Henning**, som ikke kunne sove på grund af klaprende stilethæle, da vi overnattede på et hotel ved den østrig-ungarske grænse.

Et par gange var vi udsat for ubehagelige og triste hændelser. På første tur i **Ungarn**

blev vi overhalet af en lastvogn med anhænger. Han havde åbenbart overset, at han skulle til vejning og krydsede fra yderbanen lige ind foran mig. Chaufførens manøvre var imidlertid blevet observeret af politiet, men hans handling gjorde, at både Henning og jeg blev et par grå hår rigere. Den anden hændelse var også i **Ungarn** på den sidste tur.

Det var mandag morgen, lige efter at de tunge lastbiler igen havde fået lov at køre. Det regnede virkelig meget. Det var min tur til at køre. På et sted, hvor man ikke måtte stoppe, ville én af passagererne ud for at hente en mobiltelefon, af hvilke vi havde fået foræret 3 af **Bent Dahl**.

Desværre gik passageren gennem trækket uden, at jeg var opmærksom på det. Der var tæt trafik, og jeg søgte efter et hul for at slippe ud. Resultatet blev, at han kom i klemme under traileren og blev ilde tilredt. Han kom hurtigt til et traumecenter i **Szeged**. Jeg på politistationen, hvor jeg blev anset som kriminel, en titel jeg bar i

Ungarn de næste 5 år. Vi fik lov at køre til Orsova men lovede at se ind på tilbagevejen, hvilket vi selvfølgelig gjorde.

Vi kom selvfølgelig meget senere til Orsova end beregnet. Der dumpede vi lige ind i en større brandøvelse på sygehuset.

Denne øvelse, fik vi at vide, var pludselig blevet beordret af byens borgmester, som havde et politisk horn i siden på Lucian.

Efter afleveringen i Orsova blev Hans Jørgen kørt tilbage til hospitalet i Szeged, hvor han var hos vores ven, indtil vennen, efter et ophold på 8 dage, var gjort transportabel og kunne komme på Aalborg sygehus Syd.

Det ødelagde for en stor del turen for os alle specielt mig selv. Den sårede skulle have installeret pc'er på hele sygehuset. Han havde skaffet gode stærke computere og skærme.

Heldigvis havde vi afdøde **Klaus Eppler** med, som trods sin allerede dengang fremskredne lungelidelse kunne forestå installationen. Når vi fik at vide, at alt var klart til installation, var det en sandhed med modifikationer. Ledningerne var godt nok trukket og var i de dimensioner, der skulle til, men de var ophængt på søm i væggene og faldt på gulvet hele tiden. Det var til at overse og kunne gøres senere, når vi var kørt hjem. Heldigvis blev vores kammerat fra Pandrup Rotary klub helt rask igen, men det tog lang tid. Jeg fik en stor bøde, som Hobro Rotary klub betalte. Man må således være forberedt på, at hjælpearbejde ikke kan være helt uden menneskelige omkostninger.

Når vi kom med næste ladning, kunne vi se forandringerne og de ting, vi tidligere havde bragt, brugt på en ny og kreativ måde. Rumænerne var vandt til at måtte improvisere.

Alle gangene vi var i Orsova havde Mariana og Lucian lagt omfattende sightseeingplaner. Det kunne være en tur i deres sommerhus med påfølgende sejltur på Donau.

Endog en tur i kajak for **Vøgg**, som var vandt til også at håndtere et sådant fartøj.

Det mest spektakulære var dog en tur i nogle underjordiske huler, hvor vi måtte kravle og sno os for at komme igennem.

Det var ikke lige let for alle. Når vi var i Rumænien, bestemte Lucian, og var Mariana og han i Danmark bestemte vi. Sådan var ordene. De besøgte os et par gange i Hobro, hvor vi forsøgte at gøre gengæld.

Alt det vi samlede sammen, fik vi i mange år lov til at opstalde i **PAJO's** store lokaler, men efterhånden fyldte det hele så meget, at vi måtte se os efter andre oplagingsmuligheder.

I nogle år var vi som nomader og måtte flytte fra sted til sted. Behovet i Orsova for sygehus inventar var meget presserende. Det var heldigt at sengene på Hobro og Farsø sygehus stod for udskiftning. Vi fik dem, men de fyldte og var meget tunge.

Det sidste hentede vi på **Regionsvaskeriet i Aalborg**. Det var patienttøj, arbejdstøj, sengelinned, dyner og hovedpuder. Det var udfaset udstyr ligesom alt andet, vi havde hentet på sygehusene.

En dag var det dog ved at gå galt. Vognen blev stoppet af en motorcykelbetjent og sendt til vejning. 50% overvægt. Det ville blive særdeles dyrt. **Hans Jørgens** fortrinlige talegaver kom i fri udfoldelse. Han fortalte op ad stolpe og ned ad vægge om vores projekt. Også denne betjent stak notesblokken i lommen, men kunne ikke lade vognen køre videre medmindre, man læssede af, så vægten passede. Det gjorde man så.

På et tidspunkt fik vi gennem **Ivan Østergaard** 7 tons fremragende maling, som på grund af farverne skulle have været destrueret. De passede imidlertid fint til det rumænske farveskema. Hele sygehuset blev malet både ind- og udvendig.

Dertil kom skolemøbler fra **Rosendalskolen** møbler og udstyr fra børnehaver i **Mariagerfjord kommune** og mange sygehuse møbler fra **Hobro sygehus**.

Det kom også skoler og børnehaver i **Orsova kommune** til gode.

Efter den ubehagelige oplevelse i Ungarn og den tiltagende store godsmængde, der skulle transporteres, besluttede vi at gøre brug af rumænske fragtmænd, som på en returrejse fra Danmark kunne tage vores ting med tilbage til Rumænien. Her kom

igen **Hans Jørgens** erfaring som tidligere spedititionsmand os til nytte. Herved blev det, og det kom til at fungere fint resten af årene.

Vi brugte gerne 22 tons lastvogne. Igen viste **Vøgg** sig i rollen som Overpakkemester. Han kunne sammen med de forskellige chauffører pakke en sådan vogn, så man kun med besvær kunne klemme et ekstra frimærke ind. Vi fik regelmæssigt billeder tilsendt af **Lucian** og fra **FSR**. Vi vidste derfor altid at vores gods var nået tilbage til det rigtige bestemmelsessted.

Det sidste vi leverede til, var senge til **Regionshospitalet i Severin** samt til et nybygget **Hospice** i Orsova.

Til det sidste fik vi hjælp fra beboerne i **Revalideringscenteret** i Hobro, som samlede meget specialudstyr til det nye hospice.

En sidste inspektionstur med 4 mand igen i en personbil, som vi igen havde lånt af **Lars Haldrup**. Vi skulle se, om der var specielle ting, vi skulle finde.

Ambulancen fra **Falck** havde det ikke så godt, hvilket man godt kan forstå med de veje, den skulle køre på, om end vejnettet var blevet væsentlig forbedret efter at Rumænien var kommet i EU.

En ny måtte til. Den fik vi igen af Falck og blev senere kørt til Orsova af et medlem fra hver af de involverede klubber. I øvrigt fandt vi alle de ting, vi tidligere havde sendt enten i brug eller i depot.

De aktive medlemmer af teamet nærmede sig eller var over 80 år. Vi havde know how, men ikke kræfterne til at føre projektet videre og havde ikke formået at få efterfølgere i Hobro og Hadsund til at løfte arven.

I 2018 lukkede vi projektet og overlod det til Viborg Rotary klub, hvor det stoppede efter et par år. Det synes jeg er lidt trist, da jeg tror, at projektet kunne have kørt i mange år, som et vigtigt rotaryprojekt og en understregning af Rotarys styrke.

Om projektet fortsat havde drejet sig om Rumænien er ikke sikkert, da det er svært at finde redelige mennesker i lande, hvor korruption er almindelig.

Vi har været meget heldige i at have været med i et projekt, som nu også kommer en del ukrainske flygtninge til gavn.

Der er pt. andre lande i Europa, hvor vi kunne have givet et nap med. Der har været meget at få fra det danske hospitals-væsen og fra plejehjem.

Projektet kostede igennem de 10 år skønsmæssigt mindst 300.000 kr.

Vi, der var med, fik store oplevelser, og som sidegevinst nogle varme og dybe venskaber, som nu føres videre i den Seniorklub (oprettet i 2018), hvis medlemmer hovedsagelig består af Rotary medlemmer, der var mest aktive i Orsova projektet.

Svend Ovesen

Tidl. Internationalt udvalg

Vuggen var en del af det udstyr, vi bragte til Rumænien, og vi ser det her i brug.

Medlem af Rotary i snart 50 år

Jeg er en af de gamle. Den 1. januar 2024 har jeg været i Rotary i 50 år, 20 år i Randers og 30 i Hobro. Hvorfor? Fordi vi har et godt fremmøde, er ordentlige ved hinanden og kommer hinanden ved.

Programlinjen er vigtig, det er godt at få noget med hjem. Det oplever vi til fulde i år, og det og nærhed var også vigtigt for mig, da jeg blev præsident i 2005. Jeg var heldig at have en superbestyrelse bag mig. Bent Dahl med stort fremmøde som en uvurderlig sekretær og Per Hammer som en kreativ og driftssikker programchef gav mig en god base.

Det første Rotarymøde i min periode var i juli 2005. Et uforglemmeligt møde. Jeg ville gerne gøre det tæt og personligt ved at have mødet hjemme hos mig selv og satsede på at ikke alle nåede tilbage fra

ferie. Anette Gram, som vi senere mødte på hjemmebane i Høstermark skov, talte om skovens historie.

Der var fuldt hus til dette kom-hinanden-ved møde. Jeg kan huske, at jeg satsede hårdt på vinen. Det var Gigondas, og der var nok af det. Det gjorde ikke mødet dårligere, og jeg kan huske, at postmester Johs. Hvirring og Lo-Larsen kom i et vældigt humør og havde svært ved at forlade mødet. Det var dejligt, at have dem med.

*Poul Erik Andersen
Præsident 2005-2006*

Vi havde GSE besøg i september. Nogle forrygende dage med spændende gæster og godt vejr. Vi havde dem hjemme på Mågevej, hvor vi kunne være både ude og inde. Det var et godt hold, men vi stillede

også op i bedste medlemsopstilling. En rigtig god aften, der cementerede interessen for GSE.

Vi nåede alt, hvad jeg kunne ønske mig af årets møder, og jeg tror, at det var første gang med en brasiliansk udvekslingsstudent, Pedro.

Der var god samling om **kok a mok** på Steen Pedersens Bymarksskole, og årets sidste møde/sommerudflugt var et kæmpe arrangement hos Sigrid og Poul Vagn på Hørbygaard. Ja, så er man taknemlig for

samarbejde, hjælp og støtte. Jeg nåede også at få et fællesmøde med Hadsund på Cemtec, som jeg er stolt af at have skabt.

Som far er man også stolt af, at kunne bruge sine børn som foredragsholdere. Jacob, som nok er den førende ansættelsesretsadvokat, har været det 2 gange.

Peter, der nu er ambassadør på Taiwan var her om sit arbejde i Kina og Karen, som er partner i en større lægeklinik i Viborg om sit virke og markante meninger. Ja Rotary er både indhold, venskaber og familie.

*Poul Erik Andersen
Præsident 2005-2006*

Medlemskab var indskrevet i fødselsattesten

I nogle familier er der en lang tradition for at være medlem af Rotary. Det har der i særdeleshed været i familien Graae Rasmussen, som vores nuværende medlem Anders Graae Rasmussen beretter om her.

Første generation

Da jeg blev optaget i Hobro Rotaryklub den 18. december 2013, var det nok ikke den største overraskelse for medlemmerne.

Det er nemlig lidt af en familietradition at være medlem af Rotary. Min farfar **Jørgen Graae Rasmussen** var med i de første år af klubbens

levetid. Han havde stiftet Solhverv Kost- og Realskole tilbage i 1934 og blev optaget som leder indenfor det private skolevæsen - tænker jeg.

Det var også under hans medlemskab, at jeg som ganske lille første gang hørte om Rotary. Der var tradition for at mødes en gang årligt hjemme hos min farfar i "Arnen", hvor der blev serveret champagne – "Den gule enke" naturligvis. Så for lille Anders var det første indtryk af det der Rotary, at det var en masse fornemme mennesker fra Hobro der mødtes for

at drikke champagne. I virkeligheden jo egentlig et ganske fornuftigt grundlag for en klub.

Anden generation

Min far, **Mogens Graae Rasmussen**, overtog jobbet som forstander efter min farfar i 1968. Og da lå det ligesom i kortene, at stillingen også inkluderede medlemskab af Rotary. Her kom jeg noget tættere på, hvad Rotary i grunden var for en størrelse. Særligt titlerne som klubmester og sekretær fyldte en del i en ellers travl hverdag på kontoret. Ugebrevene blev skrevet på skrivemaskine og mangfoldiggjort i datidens spritduplikator. Så det var der en del arbejde med, som vi unger blev involveret i.

*Anders Graae Rasmussen
Præsident 2018-2019*

Mogens og Jørgen Graae Rasmussen

Som netop fyldt 18 år havde jeg fornøjelsen af at komme rigtig tæt på nogle af far og farfars venner fra Rotary. Der var opstået en tradition blandt nogle af kammeraterne om at mødes nogle dage i min farfars sommerhus i Norge. Min farfar var håbløst dårlig til at køre bil, så jeg var hyret ind til den opgave. Det blev 3 meget fornøjelige dage i selskab med Torben E. Møller, Poul Rømsgaard, Niels Peter Schmidt, Ole Palm samt far og farfar. Her fik jeg et blik ind i, at Rotary også er rammen om stærke private venskaber.

Øyan, Norge. Det er N. P. Schmidt længst til venstre i billedet.

Tredje generation

Jeg selv havde som nævnt fornøjelsen af at blive optaget i klubben lige op til Jul i 2013. Jeg var lige blevet vicerektor på Erhvervsakademi Dania og trådte ind i klubben som repræsentant for de videregående uddannelser.

Den gode tradition med et fast håndtryk til alle inden mødestart og nummersystemet til at finde sin siddeplads gjorde det let at føle sig velkommen og blive en del af klubben. Steen Pedersen var også en god ”fødselshjælper” i min entré.

I sensommeren 2018 havde Hanne Thomsen drejet rotaryhjulet, så præsidentposten stod ud for mit navn. Mit første møde som præsident foregik traditionen tro hos Poul Anker og PAJO-bolte.

En dejlig aften, hvor Rotarys ”Service Above Self” stod tydeligt og rørende frem. Her fortalte Lars Johansen om projektet ”Mariagerfjord Cykler”.

Projektet havde til formål at motivere nogle udfordrede unge til større fysisk velvære og deraf afledt større livskvalitet og selvtilid. Det skulle træning og en cykeltur til Berlin bidrage til.

Det var så livsbekræftende at høre de 2 unge Lonnie og Jakob fortælle om hele forløbet. Og det var tydeligt, hvordan det havde givet dem appetit på deres videre vej i livet.

Skal jeg fremhæve et andet møde, som også står tydeligt i erindringen fra min periode som præsident, så var det et møde ude på Hotel Amerika, hvor jeg som vanligt var mødt i god tid for at sikre, at alt var som det skulle være. Det var det så bestemt ikke. Der var ingen borddækning, intet lydanlæg – kort sagt ingen ting, der kunne indikere, at der skulle afholdes rotarymøde om 20 minutter.

Der havde åbenbart været nogle misforståelser i kommunikationen, så nu var gode

råd dyre. En hurtig snak med køkkenet fik bragt styr på maden (den obligatoriske unghane). Og inden jeg fik set mig om, var de fremmødte medlemmer i gang med at organisere borddækning. Ingen sure miner, bare lutter smil og hjælpsomme hænder. Typisk i Rotarys ånd.

Fjerde generation?

Mon jeg som tredjegerations-medlem af Rotary kommer til at opleve, at næste generation også træder ind ad døren til Rotary? Det må tiden vise.

Min yngste søn Aksel har i hvert fald snuset til Rotary-universet. Han var i november 2019, med støtte fra vores Rotaryklub, på weekend med RYLA – Rotary Youth Leadership Award, som er et tilbud om lederudvikling for unge. Her deltog han i en RYLA boot camp i Grenaa med fokus på ledelse, netværk og personlig udvikling. Nu må vi se om føje år.

*Anders Graae Rasmussen
Præsident 2018-2019*

Medlem af Hobro Rotary Klub i 64 år

At et menneske oplever at have 60 års jubilæum - næsten uanset hvad det er indenfor - er en præstation af stor usædvanlighed. I alt 64 års medlemskab blev det til for Erik Lo-Larsen, der var medlem af Hobro Rotary Klub fra 1950 og helt frem til sin død i 2014.

Erik Lo-Larsen
Præsident 1954-1955
Medlem 1950-2014

I Rotarys store arkiv, som har til huse i kælderen hos PAJO, har vi fundet nogle klip og historier, der beskriver nogle af de oplevelser Lo-Larsen har beriget klubben med gennem årene.

Uddrag af talen, som Birger A. Jensen holdt for Lo-Larsen til 60 års jubilæet:

Kære Lo, du er et meget værdsat medlem af Hobro Rotary Klub - nu i 60 år. Personligt beundrer jeg dig meget, ikke kun fordi du har en høj mødeprocent i klubben, men du møder i god tid og vi finder altid lige netop den brik, så du kommer til at sidde, hvor du både kan se og høre. Men også fordi du altid er positiv og glad for at komme til møderne, og du møder altid op. Det kan mange af dine noget yngre klubkammerater lære meget af. Vi kan kun beundre dig for dit gå-på-mod og glæde ved at komme til de mange møder det igennem årene er blevet til: ca. 2.800 møder!

Du er med i ét udvalg og det er Dr. Nielsen - et særligt udvalg, som der ikke må røres ved. Men du nyder godt af Dr. Nielsen, da du jo vinder af og til. Men i forhold til det med flasker - så var der et Rotary møde på Boldrup

Museum den 19. september 1998. Hvem møder op med 2 flasker snaps - det gør Lo - da han den dag blev 80 år - men selvfølgelig deltog i rotarymødet alligevel.

I ca. 2 årtier var Lo ceremonimester, når der blev optaget nye medlemmer. En af optagelserne var af de fire bavianer i 2000; Preben Weller, Lars Haldrup, Thorvald Christensen og Bent Dahl, som gav store cigarer og cognac til kaffen.

Lo blev medlem af Hobro Rotary Klub den 1. maj 1950. Var præsident i 1954-1955 og har desuden været sekretær og klubmester. Men derudover har Lo selvfølgelig gjort et stort arbejde i Rotary gennem de mange år.

Et 60 års jubilæum i Rotary er helt enestående og hører til sjældenhederne både på landsplan og internationalt. Lo har gennem alle årene været vellidt og respekteret af alle medlemmer - selv "bavianerne".

Som afslutning på talen, blev Lo-Larsen hyldet af hele klubben, og præsidenten overrakte ham den ærefulde PHF med 2 safirer.

Birger A. Jensen
Præsident 2009-2010

60-års jubilær i Rotary

Af Jørgen Tøttrup

joergen.toettrup@nordjyske.dk

En flot Corvette blev kørt i stilling, da Rotary i Hobro forleden var samlet for at markere et jubilæum af de sjældne. Det var fhv. landsretssagfører Erik Lo-Larsen, Hobro, der blev hyldet for 60 års medlemskab i Hobro Rotary Klub.

Jubilæren blev hentet i den

flotte bil, og til lejligheden var også Hobro Garden mødt frem for at underholde. Klubbens medlemmer var udstyret med flag, men måske mest overraskende for jubilæren var, at hans datter Birthe også deltog i markeringen af sin fars rotary-jubilæum.

Det blev behørigt markeret i Hobro Theaterrestaurant,

hvor Lo-Larsen blev tildelt Poul Harris Fellow med to safirer, en af de fornemste hædersbevisninger i Rotary International.

Ved samme lejlighed blev jubilæren i taler hyldet af klubbens præsident, Birger A. Jensen, assisterende distriktsguvernør Finn Carpentier, Hadsund, samt en af klubbens veteraner, tidligere

præsident og fhv. sparekasdirektør H.P. Andersen.

Hobro-klubben blev stiftet i 1943, og det er første gang, den har haft et så markant og enestående jubilæum. Selv på lands- og verdensplan hører et 60 års medlemsjubilæum til sjældenhederne.

60 års jubilær, blev hentet i en Corvette og festligt modtaget af Hobro Garden og klubkammerater.

Erik Lo-Larsen kunne glæde sig over, at hans datter Birthe mødte frem til det sjældne jubilæum.

Erik Lo-Larsen sammen med klubpræsident Birger A. Jensen

Udklip fra Hobro Avis, tirsdag den 11. maj 2010.

50-års jubilær i Hobro Rotary Klub

Det er ikke hver dag, man kan fejre et rotarymedlemsskab på over 50 år. Og helt særligt 50 år i samme klub! Niels Peter Schmidt startede som rotarymedlem i Skagen i 1970 og i 1972 blev han medlem i Hobro. I 2022 kunne han således fejre sit 50-års jubilæum i Hobro Rotary Klub.

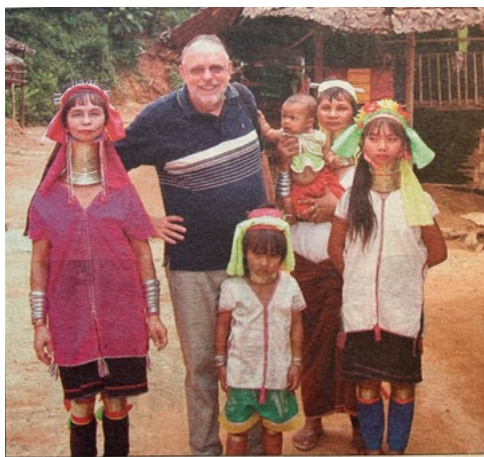

Niels Peter Schmidt
Fhv. overtdlæge
Præsident 1975-1976
Guvernør 1992-1993

Steen H. Pedersen
Præsident 1990-1991
Medlem 1984-2022

Der er mange medlemmer i Hobro Rotary Klub, der har ydet en ekstra indsats og gjort bemærkelsesværdigt meget for både klubben, det omgivende samfund og internationalt. N. P. Schmidt et godt eksempel.

Overtdlæge Niels Peter Schmidt har i mange år rejst rundt i verden, hvor han har udført et stort socialt arbejde. Her er det fra en rejse til Burma. Nu går han i gang med et projekt i Kina, som støttes af Hobro Rotary Klub.

Den tidl. overtdlæge har gjort sig særligt bemærket i forhold til sit internationale arbejde. I sin egenskab af tandlæge har han rejst rundt i verden og hjulpet, hvor han kunne. Det bevidner kollagen på næste side, som **Steen Haugård Pedersen** (mangeårig arkivar i Hobro Rotary Klub)

har samlet i forbindelse med den mødeaften i klubben, hvor N. P. Schmidt blev hyldet, og selv fik lejlighed til at fortælle om nogle af sine mange historier og gerninger fra sine Rotary-ture rundt om i verden.

Den snaksomme tandlæge, der i øvrigt stadigvæk er et aktivt medlem af klubben, var desuden guvernør 1992-1993 for distrikt 1440 og har modtaget anerkendelsen PHF med 2 safirer for sine mange indsatser.

Niels P. Schmidt

● **HÆDER** – Han har lagt særligt mange kræfter i Rotarys humanitære arbejde, 3H – Health, Hunger and Humanity. Med denne begrundelse fik en rotarianer, cheftandlæge Niels P. Schmidt, Hobro, i går tildelt et hæders-certifikat af Rotary-verdenspræsidenten, Hiroji Mukasa. Overrækkelsen skete på æresmødet i Aalborg for Mukasa. Sin store, frivillige indsats har Niels P. Schmidt ydet i fjorten flygtningelejre på Filippinerne, hvor 3H har et stort hjælpearbejde i gang.

Rotary-hæder

Tandlæge Niels Peter Schmidt, Hobro, kan nu føje yderligere Rotary- anerkendelse til den, han fik i maj sidste år. Da blev han tildelt Rotarys højeste anerkendelse, Rotary International Service Above Self Award, og nu har han fået endnu et diplom, som roser Niels Peter Schmidt for gennem Rotary at have udført forståelse i verden for fred og forståelse. Niels Peter Schmidt har gennem mange år virket som tandlæge for Rotary i det fjerne Østen i sin sommerferie, og han har i den danske organisation været formand for distriktets klubbjeneste og samfundstjeneste, lige som han i 1992-93 var guvernør i det distrikt, der bærer betegnelsen 1400.

Onsdag 6. december 2000

Dansk tandlæge hjælper filippinske indsatte

Rotary Norden
april 2008

blik og krydderier under i bedste fald fælles tog gode dage, og selv rundt malten folk.

Præsidenten ved den kasserne fra Irland og tænde hjælpearbejde fattige og syge beboere kirken er den eneste land, som er gennem fra præsidenten og med lang række frivillige deres tid og kræfter på lod af forældre på gaden mentalt og fysisk han ældre demers med projekter er meget lang. Vi har i klubben et med som er en del af fra ved kirken. Det dre tandlæge Niels Peter gange om året tager indgå i den skare af fr kirken. Hobro Rotary i hjælpearbejde. Idet vi køb af medicin og støttede klubben også Rotarys hjælpearbejde

Niels Peter Schmidt i action

Hobro Rotary Klub har igen været med-spiller i det internationale hjælpearbejde for den mest udsatte del af befolkningen omkring Malate Church i Manila i Filippinerne. I bydelen Malate lever der måske 150.000 af Manila's 20 millioner indbyggere. I Malate lever de 100.000 i det vi vil kalde slum bestående af skure bygget af

neme. I bydelen Malate lever der måske 150.000 af Manila's 20 millioner indbyggere. I Malate lever de 100.000 i det vi vil kalde slum bestående af skure bygget af

Cheftandlæge Niels Peter Schmidt, der har udført en lang række arbejde i international tj er blevet hædret af Rotary.

6/12 - 88

Hobro-tandlæge

HOBRO AVIS

Tandlæge og Rotary hjalp Kenya-landsby

små jordlodder. Hæsten er visnet de sidste to gange på grund af mangel på regn.

Jorden er meget frugtbar, hvis man kan skaffe vand. Den lokale præst bad mig om hjælp til at skaffe penge til at købe pumper, der drives ved fodkraft, så man kan kunstvande. Opså Del Monte (ananas- og banan-koncern) ville hjælpe, idet man tilbød at bore brøndhuller for at skaffe vand. Jeg kunne ikke leve med at se så mange mennesker i nød, så jeg sendte en besked til Hobro Rotary Klub og bad om 2.000 dollars til hjælp til at købe 25 pumper.

Og svaret var positivt og hurtigt. Hobro Rotary Klub svarede ikke et sekund for at hjælpe, og i samarbejde med Dansk Rotary Hjørslev fandt jeg penge bevilliget. Jeg blev meget glad, og det er der mange mennesker, der også bliver i Kilimambogo.

Giftigt vand
Jeg har selv erfaret problemerne med rent vand. I det bus, som jeg boede i, var der indlagt vand. Vandet var så mineralsk, at det var rigtig at drikke, men det var fint til brusebad og til vask. Vand til madlavning måtte jeg hente hos naboen. Der var vand tre timer morgen og aften. Vandet smagte bittert efter kogning, så jeg var nødt til at købe mineralsk vand til at drikke.

Nærmeste nabo var en landsby med såkaldte Squatters. Det er jordløse arbejdere med familier, der bor på et ubebygget stykke land, indtil de arbejder i kaffeplantager.

"Jeg timers arbejde i kaffeplantager, ikke leve af, så rne, men til at plukke så i skole, da fadskraft. I hel landsby på familier kan delighed for at 0 øre pr. kg. Det brød øver. Jeg har som også kan, at de stammer

ruptionen, men her så direkte kontak ettegnede og den lo i hurtige hjælp er alle hele verden, at at vide, at det

Niels Peter Schmidt på en af de cykler, som spedalske kan manøvrere med én hånd.

Tandlæge fra Hobro blandt spedalske i Thailand

Hobro Avis
12.06.01
N. P. Schmidt
i Thailand
okt. 2003

Udklip fra Hobro Rotary Klubs arkiver.

I orkanens øje

NØDHJÆLP: Tandlæge fra Hobro bragte hjælp ud til fattige på Filippinerne

HOBRO: En planlagt tur til Filippinerne for at deltage i det sociale arbejde blandt mest fattige i hovedstaden Manila skiftede karakter, da Niels P. Schmidt, Hobro, i efteråret gennemførte endnu en vellykket mission i Stillhavet med økonomisk og medicinsk opbakning fra Hobro Rotary Klub.

N. P. Schmidt besøgte på forhånd (let optaget, af der ville stå et hus til hans rådighed i Quezon-provinsen, men da han så det, var der dette stykke, der gjorde ham.

høercher de bar det fødevarer på ryggen tilbage til landsbyen - en vandring på mere end fem timer. På vejen og til skolen så jeg flere end 50 jordlodder, som havde været kørt vegen med motorcyklens midter, men og træer. Det var som en kæmpe stenestert i Danmark. Hver vegen var blevet farbar i et 1900' rapporten den udsatte nødhjælpearbejde fra det hime land.

Primitive forhold
De sidste af pengene fra Hobro Rotary Klub ville N. P. Schmidt bruge til at hjælpe til fattige folkeskolebørn, N. P. og Indfærd, ved Stillhavskysten i Quezon-provinsen.

Det var en del år siden, at de havde haft besøg af en tandlæge, og de manglende også hjælp til at få gang i landsbyen igen efter de mange tyvfejes.

"Jeg havde fået at vide, at der stod et hus klar til at modtage mig, men da jeg ankom, manglende huset tre sider, og på den første side var vindstærke og der var N. P. og Almaguerne var

bergerne var total isoleret på grund af de mange jordstred og sammenstrøede høret. For nogle af pengene fra Hobro Rotary Klub ville N. P. Schmidt at købe 500 liter sandtør og 500 pakker muller og fordelte det i pakker til 150 familier af Dumagans - den lokale befolkning.

Landsbyens beboere mødte mig ved en skole, og jeg vidde på forhånd, at guerillan NPA (New Peoples Army) var meget aktiv i området, og at de også ville beskytte mig mod militæret, så længe jeg arbejdede for landsbyens beboere.

Militæret er farligt, fordi de opererer som røverbande, når de er på patrulje. I løbet af natten var der tre forsøg på at trænge ind i huset, hvor vi var.

ser, hvor vi var, så havde holdt det sidste varkede i jorden mig og få var alt for farligt set, så vi påkl sønnen og stak i et bade bade, men Schmidt, som i bage i fredelige begjæret nedsteg på f

tidspunkt 12. januar - godt en tredjedel af en overenskomstsmæssig dag på 30 kr.

Og min sygeplejerske dukkede en dag op med en stor boks bøger, som jeg troede var til pynt, men der var en vint, at jeg skulle spørge om, fortæller N. P. Schmidt.

Fem timers vandring
Mange afslidte landsbyer i

endeligt reparatur med plastik. Vi skulle sove på bambusgavler, og badeværelset bestod af en tønde med vand og en kasserolle og en pumpe i gløden, fortæller N. P. Schmidt.

Mens den friv. cheftandlæge arbejdede i de folkeskoler blev der konstant holdt op med ham, men det var han ikke urolig over.

N. P. Schmidt er tydeligvis igen og i "gød stand"?

PRISSEN 4 JAN. - 10

Klubtraditioner og medlemsudvikling

Jens Spanggaard har været medlem af Hobro Rotary Klub siden 1991.

Erfaringen fortæller, at plads til forskellige holdninger, diversitet, traditioner og fornyelse spiller en vigtig rolle for vores fælles Rotary-fremtid. Vores klub har vist sig særdeles levedygtig og står et godt sted i dag.

*Jens Spanggaard
Præsident 1999-2000
samt mange år
som formand i
medlemsudvalget*

I 1981 blev jeg ansat/partner i Revision Nord – i dag BDO. Revision Nord købte en mindre revisionsvirksomhed i Hobro, som jeg skulle lede og forsøge at udvikle.

Jeg blev spurgt om jeg havde lyst til at være med i Round Table 101 i Hobro, og jeg takkede ja. Vi var familiemæssig ret nye i Hobro og jeg anså RT som et godt netværk både erhvervsmæssig og socialt.

Det holdt stik, mange af vores private venner har rod i RT-tiden, ligesom vores erhvervsmæssige relationer blev udbygget i den periode. Min RT-tid udløb i 1991.

Jeg blev, som mange af mine RT-kammerater, spurgt om jeg ville være en del af Rotary-fællesskabet. Via fællesmøder mellem Rotary og RT kendte vi hinanden.

Jeg anerkendte Rotary's formål og ville gerne udbygge mine erhvervs- og sociale relationer og sagde ja til optagelsen. Det har jeg ikke fortrudt, selvom det i starten krævede lidt tilpasning og tilretning (nogle af unoderne fra RT gik ikke i Rotary).

Jeg blev optaget i klassifikationen Revisor.

Det Rotary jeg blev medlem af, var lidt anderledes end det vi kender i dag. Der var ca. 50 møder om året, kun julen var mødefri. Der var som udgangspunkt mødepligt. Det var en uskreven regel, at man deltog i 60% af møderne, og hvis vi i længere tid forsyndede os mod den regel, truede en kammeratlig samtale med præsidenten. Sekretæren var sekretær uden afløsere eller sekretærudvalg. Så det var bare med at møde op ca. 50 gange i træk. Undtagelsesvis kunne den tidligere sekretær dog afløse. Hvert år skiftedes bemanningen på alle poster i bestyrelse og udvalg, Rotary hjulet drejede som et symbol på at nye medlemmer tog over, med mulighed for at fremme deres ønsker og måder at gøre tingene på.

Min første ledelsespost blev som sekretær under Niels Kristian Kirketerp som præsident. Jeg skrev referat/breve ca. 50 onsdage i rap. Jeg forsøgte at peppe brevene lidt med en af de pænere historier af dem, der florerede i RT brevene, det skulle jeg

nok ikke have gjort. Niels Kristian fik en henvendelsen om, at den slags ulødige ting ønskede man ikke at læse i brevene, så jeg måtte stå skoleret hos præsidenten, og der kom ikke flere historier. Året efter blev jeg valgt som præsident, og overtog så ledelsen i 1999/2000.

Præsident – hvad skal der ske i det år, hvor man står med ansvaret?

Jeg havde flere tanker herom. Rotary klubberne var på det tidspunkt begyndt at optage kvinder som medlemmer, og vi var i bestyrelsen positive overfor at få afbalanceret synspunkterne i klubben, og få kvinder med som medlemmer.

Så målene for året blev

1. Optagelse af den første kvinde som medlem af Hobro Rotary klub.
2. Finde en venskabsklub vi kunne køre til (vi havde tidligere haft venskabsklub i hhv. Norge og Sverige, og det fungerede ikke).
3. Opstart af et generationsskifte i klubben.

Ovennævnte mål blev præsenteret på et rotary-møde. Vi redegjorde for ændringen af princippet om, at Rotary ikke var for

kvinder, at vi ville søge en venskabsklub i Nordtyskland, samt at vi ville fokusere på nye medlemmer i aldersgruppen 35-45 år.

På det tidspunkt havde vi stadig medlemmer, der havde været med til at stifte klubben, og som havde oplevet krigen, og til min store overraskelse – det var trods alt en anden tid – var holdningen til tyskerne ikke særlig liberal, og det kunne vi også sige om holdningen til at optage kvinder som medlemmer. Debatten på mødet blev lidt ophedet, men vi mener selv, vi fik mandat til at arbejde videre med de tre punkter, og vi gjorde det.

Vi blev dog udfordret. Det var ikke så nemt at finde en kvinde, der ville være den første til at indtræde i klubben, selvom vi lovede, at der ville komme flere.

Vi blev reddet – Julemærkehjemmet fik ny leder – Marie Høgsbro. Marie var Rotary medlem på Sjælland og ville gerne overflyttes til Hobro. Voila vi havde den første pige i klubben – og hun kom endda fra et slot oppe nordfra, hvilket ikke gjorde det ringere. Tilgangen af Marie åbnede for rekruttering af flere kvinder.

Punkt nummer to: Vi valgte Quickborn i Nordtyskland, som vores venskabsklub og tog kontakt til klubben. Det blev godt

modtaget, og vi besluttede at arbejde videre hermed. Quickborn besøgte Hobro – et vellykket besøg. Senere besøgte vi Quickborn – måske knap så vellykket. I hvert fald var vi lidt mismodige efter at have sejlet rundt i Hamburg Havn en hel lørdag eftermiddag med udsigt til rigtig mange containers, ligesom den suppe, der blev serveret på båden, heller ikke vakte jubel (måske der heller ikke blev serveret mange drikkevarer). Summa summarum – Quickborn er stadig vores venskabsklub.

Punkt nummer tre: Vi arbejdede også seriøst på at opstarte et egentlig generationsskifte, hvilket medførte optagelse af 4 unge tidligere Tablere. Det varslede nye tider, jeg blev spurgt om det var ok at medbringe cigarer, cognac og en danserinde til optagelsen. Jeg måtte sige nej til danserinden, men vi havde et fint optagelsesmøde med cigarer og cognac. Hvornår mon det egentlig er gået af mode? Senere

har vi jo så oplevet body-tapas til et møde, så spørgsmålet om danserinden var bare 20 år for tidligt. Godt der er nogen, der tør og har viljen.

Efter årene i ledelsen dels som sekretær og efterfølgende præsident kom en periode frem til 2012, hvor klubben havde et passende stort medlemsantal. De som havde ansvaret i den periode synes principielt at klubben var stor nok og havde det nødvendige antal medlemmer. Som det sker når, der går for lang tid uden vækst og fornyelse stagnerer tingene, og vi kunne efterhånden konstatere at medlemmerne var blevet 10 år ældre, og gennemsnitsalderen nok havde flyttet sig fra 50 år til 60 år. Problemstillingen var helt identisk med de generationsskifteproblemer, vi kunne se i erhvervslivet, og den var forstærket af en lang periode uden ønsker om nye medlemmer.

Medlemsudvalget

I 2012 fik jeg muligheden for at prøve at ændre på dette, og vi gik på med krum hals. Vi kunne dog konstatere at tilbudet om at blive optaget i Rotary, ikke var så tillokkende som tilbage i tiden, da jeg fik tilbuddet. Rotary var en klub af ældre mænd, og det var svært at sælge klubben til

nye yngre medlemmer. Samtidig var samfundet ændret, således at mange prioriterer anderledes, end vi gjorde tilbage i 1990.

Fornyelser

Modsat har Hobro Rotary også fornyet sig. Vi holder ikke 50 møder om året længere, vi holder skæve helligdage fri og sommerferie, vi har nedtonet mødepligten – anerkendt at nogle medlemmer til tider kan være fuldt optaget af deres erhverv for så senere at blive aktive igen.

På trods af dette er (og var) vi i den situation, at der rent faktisk i løbet af et år er 8-10 emner oppe at vende, og vi lykkes ca. med 2-3 nye medlemmer. Det er næppe nok til at vedligeholde medlemsantallet i de kommende år. Men der arbejdes med det kontinuerligt, og det tror jeg er alfa og omega. På et eller andet tidspunkt kommer vi jo også ud af de store efterkrigsårgange, og så vil klubben nok blive lidt mindre og med en gennemsnitsalder, der er noget lavere, end den har haft de senere år. Begge dele er okay.

Til slut vil jeg pege på et andet forhold, som er anderledes end for 30 år siden. Posterne i klubben kan blive varetaget af de samme personer i flere år. Det er i

modstrid med de tanker, der ligger i Rotary hjulets symbolik. Hjulet drejer hvert år, og der skiftes på posterne. Involvering i ledelsen og formandskab for udvalgene er godt for flere ting. For det første sikrer vi, at alle synspunkter, ideer og holdninger kommer frem, og derudover synes det at fremme engagementet at have været med i ledelsen af Rotary, og være med til at træffe beslutningerne. Begge dele fremmer også lysten til at deltage i møderne, som er basis for udviklingen af netværk og kammeratskabet i klubben. Det er et netværk af ledere fra forskellige brancher med forskellige holdninger.

Fremtiden

Hobro Rotary klub har vist sig særdeles levedygtig og står et godt sted i dag, også i forhold til mange andre klubber. Det har været sundt og et stort aktiv for klubben at få hhv. kvinder med i medlemsskaren og sænket gennemsnitsalderen væsentligt, og jeg fornemmer at mødedeltagelsen er i vækst. Det tegner godt for den kommende tid frem mod klubbens 100 års jubilæum.

*Jens Spanggaard
Præsident 1999-2000 samt mange år som
formand i medlemsudvalget*

De unge udvekslingsstudenter

Rotary Youth Exchange Program er en kerneværdi i Rotary International, som vi i Hobro Rotary Klub også med glæde tager del i. Vi har gennem årene udsendt en række danske unge til alverdens destinationer og modtaget lige så mange i Hobro.

*Birthe Balle
Præsident 2022-2023
Counsellor 2023-2024*

De grundlæggende mål for YEP programmet er beskrevet som følgende:

- at fremme international forståelse ved at gøre det muligt for unge at opholde sig i fremmede lande som "ambassadører for goodwill og international forståelse".
- at gøre det muligt for unge gennem et års ophold i fremmede lande at opleve andre folkeslags levevis, følge deres skikke og skoleundervisning i omgivelser, der er helt forskellige fra deres hjemlige forhold.
- at modne de unge og udvide deres horisont ved at leve sammen med og indordne sig under folk af en anden kultur, religion, race.
- at klare sig personligt i dagligdagen under helt nye vilkår.

Som rotarianer kan vi være stolte af vores udvekslingsprogram. At se, hvordan et ungt menneske springer ud på helt dybt vand i et helt nyt land, er på én og samme tid angstprovokerende, men ikke mindst givende for alle involverede parter. Uanset om funktionen er at være counsellor, værtsfamilie eller student, så giver det noget til én

som menneske, at åbne sit hjem for en ung student, der har mod på livet, lyst til læring og er nysgerrig på en helt ny verden.

At være en del af udvekslingsprogrammet åbner døre i hele verden. Første gang jeg hørte tale om programmet var gennem et medlem, der selv har åbnet sit hjem for mange. En særlig sætning bed sig fast – nemlig, at når man har åbnet sit hjem for andre – så har man altid et måltid mad og en seng til rådighed et eller andet sted i verden. Jeg synes, det kendetegner Rotarys ånd – at når man giver – så får man altid noget retur. Hvis ikke det bliver et måltid mad ved et besøg – så har du som minimum knyttet bånd og venskaber – måske til den anden side af jorden.

Som counsellor i Hobro Rotaryklub er jeg meget stolt over, at vi er en del af dette program. I 2023/24 sender vi endda helt ekstraordinært to unge mennesker ud i verden, der tør lade vingerne bære dem ud på spændende eventyr. Jeg ser frem til at følge deres rejse – og ser frem til at tage imod de to studenter, når de vender hjem med rygsækken

fyldt med erfaringer og helt sikkert endnu mere smag på verden. Vi sender dem denne gang til Australien og Alaska – og når de kommer hjem får klubben fornøjelsen af at høre deres rejse-historie til et rotarymøde. Det er altid en aften med glimt i øjet og smil på læben – og det er helt forrygende at høre, hvor meget de unge mennesker har taget med fra deres år på egne ben. Det er unge mennesker fyldt med selvtillid – og en boblende lyst til at fortælle om alle de erfaringer og oplevelser, de har taget med sig det seneste år. Vi får også vores Inbound på scenen til et rotarymøde – og uagtet om det har været en student fra Brasilien eller USA så har indlægget været på dansk. Det er imponerende, når lysten til at lære og viljen til at lykkes smelter sammen.

Det er med ro i sjælen, at vi sender studenter af sted på udveksling gennem Rotary. Det er det mest gennemtestede system for udveksling, og man kan både som klub og forældre være sikre på, at der på den anden side af jordkloden er en Rotaryklub, der også vil give alt, hvad de kan, for at tage godt imod det dyrebareste, vi har. Vores udvekslingsprogram er trygt og sikkert. Uanset hvor vi sender de unge mennesker hen, så ved vi, at dem der tager imod, tager opgaven ligeså seriøst, som vi gør her i Danmark. Som counsellor får man lov at opleve de mange studenter i samlet flok, når

vi er afsted til arrangementer i distriktet. Samtalerne flyder henover bordet på portugisisk, engelsk, spansk i en stor blandet pose – men kendetegnet er smilet, viljen og glæden over muligheden. Der bliver arrangeret samling kort tid efter deres ankomst til Danmark, og allerede dér bliver der på tværs af landegrænser dannet nye venskaber og stærke netværk. I disse situationer kan man virkelig se, hvor meningsfuldt dette program er.

Når jeg har spurgt ind til valget af Danmark som destination, så er det ikke altid det har været første-prioritet hos vores unge studenter. Men Danmark er et land der vinder hjerter hos folk – og så er vi kendte for at være et trygt land at rejse til. Vi er kendte for at tage de unge mennesker helt ind hos værtsfamilierne, og det er virkelig en styrke vi kan være stolte af.

Rotary året 23/24 byder på mange oplevelser i forbindelse med vores udvekslingsprogram. Jeg ser frem til at kunne være bindeleddet mellem vores friske studenter ude i verden og vores klub i Hobro.

Jeg ser frem til at tage vores canadiske student under armen og byde hende velkommen til vores klub i Hobro. Det bliver helt sikkert et begivenhedsrigt år for alle, der involverer sig i projektet.

Et år i Australien har gjort en forskel

Mit år i Australien var på alle måder skelsættende for min personlighed og fremtid. Det var et enormt privilegie at få lov til at rejse ud i verden som 16-årig, og opleve andre måder at leve på, som lærte mig at møde andre mennesker med åbenhed og forståelse på tværs af kulturer og lande.

*Alberte Kylén Pedersen
Rotary YEP
Australien 2011-2012*

Da jeg var 16 år gammel, og jeg skulle finde ud af, hvad jeg ”ville med mit liv”, overvejede jeg om jeg skulle på efterskole eller direkte på gymnasiet. Efter et par besøg på forskellige efterskoler og lange snakke med mine nærmeste valgte jeg i stedet at sende en ansøgning til Hobro Rotary Klub om at blive en del af Rotary Youth Exchange Programmet – en beslutning, som jeg aldrig har fortrudt, og som har haft stor betydning for, hvordan mit liv har udfoldet sig efterfølgende.

Jeg landede i Albury, Australien efter min første flyvetur nogensinde, som vel og mærke havde taget omkring 24 timer, og blev taget imod af min første værtsfamilie samt en række medlemmer af min værtsklub Albury Rotary Club.

Den første nat sov jeg 16 timer og vågnede til lyden af den australske isfugl Kookaburras grinende kald, som jeg i min uvidenhed forvekslede med lyden af aber.

Under et typisk udvekslingsophold vil man bo hos op til 3-4 familier, men det

år jeg var i Albury, var der så mange frivillige, at jeg havde hele seks familier, som gerne bød mig velkommen i deres familier. Dette betød, at jeg fik lov til at opleve, ikke bare mange forskellige hjem, men også mange forskellige måder at leve på. Min første værtsfamilie boede i et hus større end jeg nogensinde havde set, med

tennisbane, pool og plads til minimum fire biler i garagen, og huset lå ud til et åbent landskab, hvor vi ofte så store flokke af de østlige grå kænguruer. En anden værtsfamilie havde et hus i byen, hvor vi boede, men også en gård ude på landet, hvor jeg lærte intet mindre, end hvordan man kastrerer får – ikke en færdighed jeg har haft behov for i mit videre liv, men ikke desto mindre, et minde jeg ikke vil være foruden.

Min skole, Scots School Albury, var byens privatskole, og selvom man på de andre skoler i byen også bar uniform, var reglerne for hvad og hvordan alligevel mere strikse. På Scots School bar vi om vinteren kilt, skjorte, slips og blazer hver dag, mens vi om sommeren havde ternede kjoler på, som ikke måtte være kortere end

fem fingre over knæet og solhatte. Selv til idrætstimerne havde vi matchende sportsuniformer i skolens farver.

Udover min hverdag i Albury fik jeg også gennem Rotary mulighed for at møde en masse andre udvekslingsstuderende som, lige som jeg, var kommet til værtsdistriktet fra forskellige lande. Disse venskaber var særligt vigtige for mig under opholdet, når hjemveen eller kulturchokket ramte, men også den dag i dag, er det venskaber, som altid vil have en særlig plads i mit hjerte. Det var også denne gruppe, som jeg rejste sammen med igennem Australien, fra Adelaide, gennem Alice Springs og sidst til Darwin – en tur, som lærte mig meget om den australske natur, kultur og historie.

Med en del forskellige værtsfamilier blev Albury Rotary klub mit faste holdepunkt, og selvom klubben i starten kunne virke intimiderende – klubbens medlemmer bestod dengang udelukkende af mænd – knyttede jeg et stærkt bånd til ikke kun klubben som helhed, men mange af dens medlemmer.

Det var fast tradition, at der til hvert møde blev sendt en donationsspand rundt, hvor medlemmerne donerede penge af diverse årsager. Til et af møderne, rejste en

af rotarianerne sig op og annoncerede, at hvis man endnu ikke havde inviteret deres nyankomne udvekslingsstudent til middag, en oplevelse eller noget tredje, skulle man pænt komme i gang og desuden smide nogle mønter i donationskassen. Denne opfordring var starten på mange gode oplevelser, hvor jeg bl.a. lærte at stå på vandski og kom med på en tredages bushwalk – uden toiletter, elektricitet eller andre af mine vante bekvemmeligheder.

Udover alle disse oplevelser holdt jeg under mit ophold en række oplæg for min værtsklub, som handlede om Danmark og mine oplevelser som udvekslingsstudent i Australien, samt deltog i klubbens løbende velgørende arrangementer. Det var særligt disse arrangementer, som gav mig lysten til at blive aktiv i Rotaract, da jeg vendte hjem til Danmark.

Mit år i Australien var på alle måder skelsættende for min personlighed og fremtid. Det var et enormt privilegie at få lov til at rejse ud i verden som 16-årig, og opleve andre måder at leve på, som lærte mig at møde andre mennesker med åbenhed og forståelse på tværs af kulturer og lande.

Udover de mange personlige kvaliteter som mit ophold har givet mig, var det endda også en samtale med en rotarianer

i min værtsklub, som inspirerede mig til at blive jurist. Selvom jeg ikke på det tidspunkt nødvendigvis vidste hvad dette indebar, var inspirationen nok til, at jeg under min gymnasietid byggede videre på idéen, og efterfølgende søgte ind på jurastudiet på Københavns Universitet.

I dag er jeg jurist hos Datatilsynet, og skænker ind i mellem en venlig tanke til Rotary for at hjælpe mig med at drømme stort og arbejde målrettet.

*Alberte Pedersen
YEP Australien 2011-2012*

Brev fra Chile

Constanza (Coni) fra Chile har skrevet en hilsen til os, som beskriver nogle af højdepunkterne i hendes år i Danmark, hvor meget hun har lært og hvad hun har fået ud af at være udvekslingsstudent.

Mit navn er Constanza og i dette brev vil jeg gerne fortælle jer om min oplevelse i Danmark som udvekslingsstudent. Først vil jeg gerne skrive lidt om mine værtsfamilier, som var en af hovedpillerne i det år, derefter lidt om min oplevelse i skolen og til sidst skrive om Rotary og dens aktiviteter.

For 8 år siden begyndte jeg at leve et af de bedste år i mit liv i Danmark. Kun 15 år gammel besluttede jeg at tage på udveksling til Danmark, et sted jeg ikke kendte meget til, men som jeg var meget interesseret i at lære at kende.

Jeg ankom i august 2015, jeg kendte ikke meget engelsk, og jeg havde ingen idé om et eneste ord på dansk. Var jeg bange? Ja, men det, der beroligede mig mest, var, at jeg vidste, at min første familie var det rette sted at bo med Lone, John, Marie og Triton. Da jeg ankom, husker jeg bare alle de gange, jeg sagde "åh, alt er så grønt" til min første værtsfamilie, fordi jeg var vant til ørken, hav og store bakker, og i Danmark var landskabet fladt og grønt overalt! Min første værtsfamilie var og er fantastisk,

de var med mig, efter min mening, i den sværeste tid af en udveksling, når du virkelig ikke ved, hvad du lige har gjort haha, men de var der altid. Marie, min søster, gik på samme skole som mig, så når jeg havde brug for noget, var hun altid i stand til at hjælpe mig. Jeg husker faktisk de morgener, hvor vi plejede at tage bussen, nogle gange næsten løb for at nå den haha. Med dem havde jeg meget dejlige ture til forskellige steder i Danmark, hvor jeg kunne lære mere om landet. Vi spillede også en masse tennis, og jeg elskede det så meget!

*Constanza Stephanie
Briones Capiccelli
YEP fra Chile
2015-2016*

Og en af de største gaver, da de besøgte mig i Chile i nogle dage! At få dem til at lære mine forældre og byen, hvor jeg faktisk bor, at kende.

Udover min nye familie var mange ting nye, ny skole, nye venner, ny by, ny kultur! I begyndelsen havde jeg nogle dårlige dage, hvor jeg virkelig savnede mit hjem, men ikke fordi det var bedre, men bare fordi det var, hvad jeg var vant til. Jeg begyndte at gå i klasse, hvor jeg mødte nye mennesker, det var ikke så let, fordi kulturelt er vi så forskellige. I Chile plejede folk at omfavne meget, kysse på kinden, nogle gange snakke meget, men i Danmark bruger man håndtryk, og alle var lidt mere generte. Når vi havde fest, var alle så søde, så min plan var at tale med så mange som muligt, så de kunne huske mig i klassen.

merater, jeg gik også til spanskundervisning, og nogle mennesker bad mig om hjælp, og jeg var en del af skuespillet eller musikforestillingen, som de laver hvert år.

Efter 3 måneder med min første værtsfamilie, skiftede jeg til et nyt hjem, hvor Jorn, Hanne, Katrine, Laura og Smile boede. Vi tilbragte meget god tid sammen! Masser af hygge om aftenen med slik, film og snak. Jeg tilbragte jul og nytår der, det var en ny og dejlig oplevelse, fordi i Chile fejres begge højtider om sommeren, men i Danmark er det om vinteren. Det var min første gang at se sne i mit liv.

Jeg fik gode venner, og jeg er stadig i kontakt med nogle af dem. Jeg deltog i forskellige møder med mine klassekam-

For det andet fik vi et rigtigt juletræ til jul, og hvorfor var det så "wow" for mig? Fordi i Chile har alle huse et plastik-juletræ. Og for det tredje dansede vi rundt om træet, og det var så sjovt! Nu, når vi taler om nytår, hvor jeg bor, må vi ikke tænde eller

eje fyrværkeri, i stedet går vi et sted hen for at se et fyrværkerishow. Men i Danmark kunne vi købe det i supermarkedet! Og tænde dem selv, det var så vildt og sjovt! Jeg nød alle disse øjeblikke med min anden værtsfamilie og de forskellige ture, vi tog.

Næsten fire måneder senere skiftede jeg til min sidste værtsfamilie, hvor jeg boede sammen med Randy, Lars, Aksel og Karl. Jeg boede der mine sidste måneder af udvekslingen og de første måneder af sommeren, vi havde meget hygge og en god tid i køkkenet med lækker mad! Vi tog på nogle ture, før jeg startede sejlturen og Euro-turen. Vi tog til en by tæt på Hobro, og vi tog også til Skagen, den nordligste spids af Danmark, et smukt og blæsende sted med virkelig god is!

Udover aktiviteter med familierne og skolen havde vi mange aktiviteter med Rotary, hvor jeg mødte andre udvekslingsstuderende. Først havde vi en introcamp, hvor jeg mødte alle udvekslingsstuderende i Danmark fra hele verden. Vi havde så meget sjov, og vi lavede forskellige aktiviteter i løbet af ugen. Udover det lavede Rotary aktiviteter med udvekslingsstuderende i samme distrikt som mig. Sejlturen var et eventyr, men den fedeste tur var Euro-turen, hvor vi rejste fra land til land i en bus fyldt med udvekslingsstuderende.

Vi besøgte 9 forskellige lande, og i alle landene havde vi aktiviteter og sjov!

Jeg er så taknemmelig for alt, hvad jeg oplevede i det år, og for Rotarys mulighed for at gøre det muligt for mig. Jeg er taknemmelig for at have haft muligheden for at lære mere om Danmark og dets dejlige mennesker. Jeg er taknemmelig for de familier, der tog sig af mig under mit ophold i deres hjem, og for at have fået følelsen af at være en del af familien.

Jeg nød virkelig hver eneste dag der, og jeg vil anbefale det til alle, fordi det ikke kun handler om at bo et år i et andet land, det handler om at leve et anderledes liv i et år.

*Constanza Stephanie Briones Capicelli
YEP fra Chile 2015-2016*

Invitér verden og en ny kultur indenfor

Vores familie har været så heldige, at vi tre gange har været vært for unge udvekslingsstuderende. Vi har hver gang været årets første værtsfamilie, så vi har fået den unges umiddelbare respons på Danmark.

Lone Kalstrup
YEP værtsfamilie
2013-2015

Vores første studerende var Arantxa Garcia fra Venezuela, den næste Francisco Jaimes Pantoja (Paco) fra Mexico og den sidste var Constanza Briones Capicelli (Coni) fra Chile. Fælles for de tre var, at de var overraskede over det tillidsbaserede samfund de var kommet til. I Danmark er det muligt, at butikernes varer ligger udenfor butikkerne i gågaden, der er ubemandede vejboeder med selvbetjening, og man kan godt bevæge sig rundt udenfor efter mørkets frembrud.

Coni kommer fra en storby, som ligger i et ørkenområde i den nordlige del af Chile, og hun havde aldrig oplevet et landskab så grønt. På turen fra Aalborg Lufthavn gentog hun igen og igen "it's so green".

Nogle af de største overvindelser for dem alle tre som byboere har været vores ture offroad i skoven, når vi har været på svampejagt. Til trods for vores forsikringer om, at der ikke var farlige dyr, slanger og insekter, så var de aldrig længere væk end en meter fra os, og lettelsen var stor og grinene høje, når de kom tilbage til bilen i live.

Når man er værtsfamilie i starten, så handler det om at få den unge til at finde sig hurtigt til rette, at få dem til at føle sig hjemme og så sørge for, at der bliver en god start på Mariagerfjord Gymnasium. Det er svært nok i forvejen at komme som ung til et nyt land og komme ind i et andet skolesystem - og så udgør det danske sprog også en barriere.

Vores datter Marie har gået på gymnasiet samtidigt i de tre år, og det gør overgangen lidt lettere, når der er en "søster" at følges med og knytte sig til. Det har også været godt at have en ung udvekslings-søskende i huset, som kan være med til at besvare spørgsmål, som udvekslings-

studenten kan have fra skoledagligdagen – lige fra brugen af IT-systemer til, hvordan en gymnasiefest foregår. Omklædning og bad i forbindelse med idræt for alle tre været lidt af en udfordrende førstegangsoplevelse. Det fik vi snakket meget om forinden - og grinet af, da det var vel overstået.

Vi har været utroligt glade for vores skønne unge mennesker. De har været meget forskellige, men vi har alle gange oplevet, at det ikke bare var vores familie, som blev større i den periode, hvor vi var værtsfamilie, men også vores verden. Det er nemlig ikke bare de unge, som har været på et spændende udvekslingsår – vi har også som værtsfamilie fået meget større indblik i kulturer, familiestrukturer og normer fra deres hjemlande. De unges refleksioner og spørgsmål sætter også et spejl op på os og den måde, som vi lever på.

I slutningen af 2019 var vi på en tur til Chile, hvor vi alle, også vores datter,

mødte Coni igen. Hun var stadig den skønne og positive pige, som nu var blevet til en ung kvinde, som gik på Universitetet. Gensynsglæden var stor, og vi fik også mulighed for at være sammen med hendes forældre i et par dage, da de var fløjet til Santiago for at mødes med os. Det var dejligt for os alle at mødes – de unge oversatte på liv og løs, for hendes forældre, som kun talte spansk, havde meget på hjerte, og det var en rigtig stor og god oplevelse.

Vi kan kun anbefale at tage imod muligheden om at blive værtsfamilie. For os gav det meget mening, at vi havde en hjemmeboende på samme tid, som var det samme sted i livet, og som gik på den samme skole.

Det er svært at spå om fremtiden

Hobro Rotary Klub lever i bedste velgående. Vi er lykkedes med utrolig mange ting gennem årene, hvilket mit arbejde med denne bog bevidner. Det har været berigende og ikke mindst oplysende og inspirerende at dykke ned i historien om vores fælles klub. Men lad os også kigge lidt fremad.

Tina Woods
Præsident elect
2023-2024

Jeg er præsident elect i dette jubilæumsår, og derfor er det også naturligt for mig, at se lidt ind i fremtiden for klubbens liv.

Klubben har i årevis været præget af ildsjæle. Det vil der altid være behov for, hvis klubben ikke bare skal bestå, men også være levende og udvikle sig. Rotary's hjul symboliserer, at vi alle skal tage en tørn og tage aktiv del i arbejdet.

Der er brug for alle, og der er plads til, at man gør sin indsats på det niveau, man kan. Passivitet kvæler en klub langsomt, men sikkert. Derfor er jeg overbevist om, at involvering og samarbejde er nøglen til at lykkes med en god udvikling af klubben.

Service Above Self – Tjen andre – er Rotarys kerneværdi, der ikke forældes eller bliver umoderne. Det er netop det udgangspunkt, der skaber ægte, stærke og nære relationer.

Vi har et stærkt etisk grundlag med fokus på sandhed, retfærdighed, venskab og at

gøre gavn for hinanden. Det skal vi holde fast i, men det betyder ikke, at vi ikke skal forandre noget for at lykkes i fremtiden. Vi lever i en hurtigt foranderlig verden med højt tempo på nyheder og information, og det sker på et hav af medier. Det er mange år siden, at ugebrevet var et stykke papir, man foldede ud af konvolutten dagen efter onsdagens Rotary møde, og scrapbøgerne i arkivet blev opdateret.

I dag er vi digitale med hjemmesiden rotary.dk, som vores kernekilde til viden, program og planlægning af klubbens aktiviteter, distriktsinformation, ungdoms-udvekslingsprogram og meget mere. Vi supplerer med e-mails, SMS, Facebook og LinkedIn, som også er vigtige kommunikationskanaler for klubben både i forhold til interne aktiviteter og nyheder, men også til information og PR ud mod det samfund, der omgiver os. Vi er en klub i udvikling – også på dette punkt.

Vi er en fantastisk klub med både mænd og kvinder i mange forskellige aldersgrupper, og mit håb er, at flere yngre medlem-

Peter og jeg besøgte rotaryklubben i Brno, Tjekkiet 2020. Vi blev taget godt imod og det var spændende at høre om deres fremtidsvisioner. En stor del af mødet blev afholdt på engelsk til fordel for os, hvilket vi var meget glade for. Vi fik også lidt rejsetips med på vejen.

mer får øjnene op for, hvordan Rotary kan berige livet både på det personlige og på det faglige plan – og ikke mindst hvordan vi sammen kan gøre en forskel for andre mennesker både nationalt og ude i den store verden.

Vores internationale relation skal vi også huske. Jeg mener, det er meget aktuelt – også for yngre medlemmer af klubben, at vi formår at synliggøre, hvad vi kan få ud af vores internationale netværk. Som rotarianer er man altid velkommen i en Rotaryklub - uanset hvor i verden, man befinder sig.

Jeg ser frem til at være en del af en klub i udvikling, hvor vi ser positivt på en divers medlemssammensætning, fastholder et godt og varieret program, holder berigende møder og gør noget godt for andre, samtidig med at vi vedligeholder vores tætte relationer med hinanden. Nye medlemmer er meget velkomne - og jeg arbejder for, at vi får skabt et endnu bedre velkomst- og fastholdelelsesforløb for nye medlemmer i den kommende tid.

Det bliver fantastisk at skabe fremtiden og den kommende historie om Hobro Rotary Klub sammen med jer.

Rotary i glimt

Vi har et meget alsidigt program i Hobro Rotary Klub og viser her et lille udpluk af nogle af de aktiviteter, der har præget klubben gennem de seneste 20 år.

Kanotur 2017. Henning Munk Nielsen i front, Kåthe Japhetson i midten og Preben Johansen bagest.

Tur med Svanen 2016

Påskefrokost med underholdning af tryllekunstner Emil Rantzau 2023.

Flot fremmøde til foredragsaften med hjerneforsker Troels Kjær 2022.

Vi ser både indad og udad i Hobro Rotary Klub. Vi har haft utallige udvekslingsstuderende og mange besøgende fra både ind- og udland gennem tiden. Alle oplevelser er med til at sikre en høj diversitet i klubben.

Det kan være hårdt at tage afsked med vores udvekslingsstuderenter. Her er det Maya Heims sidste møde 2020.

Udvekslingsstudent Mette 2016.

Søren C. Olesen, formand for Mariagerfjord Kunstforening, i Rud Thygesen Arkivet 2012.

Vidnesbyrd om vores mange internationale forbindelser.

Kæmpe ostesmagning med holdet fra Ostemanden i Vindblæs 2023.

Rotary i glimt - Velgørenhed

Vi har en lang tradition for at hjælpe og give donationer til velgørende formål. Vi har et helt særligt hjerte for vores lokale julemærkehjem, som hjælper socialt udsatte børn og børn med overvægtsproblemer.

Bent Ørum overrækker årets donation på 5000 kr. til julemærkehjemets forstander Lise Claesson 2016.

En årlig tradition er at besøge julemærkehjemmet op mod jul. Og hver gang glædes både vi og børnene over det gode arbejde, og den forskel et ophold gør for børnene.

Vi har også doneret til "Mariagerfjord Cykler", Barnets Blå Hus, Little Big Help og flere andre organisationer. I 2022 holdt vi julebanko til fordel for Folkekirkens julehjælp. Også i forbindelse med krigen i Ukraine støttede klubben med et flot beløb.

Støtte til Mariagerfjord Cykler ved Anders Graae Rasmussen 2018.

Støtte til Barnets Blå Hus 2022. Præsident Thomas Therkildsen.

Lars Haldrup, Thomas Therkildsen, Charles Kastberg, Bent Bjørn og Birthe Balle 2022.

Lisbeth Johansen, Little Big Help donation 2022.

Stort julebanko med gaver doneret af medlemmer og venner af klubben. Over 10.000 kr. til Folkekirkens julehjælp blev indsamlet. Lars Haldrup og Tina Woods skabte julestemning 2022.

Rotary i glimt - Fester og gæster

I 2020 havde klubben besøg fra venskabsklubben Rotary Club Quickborn til en ekstra festlig aften på Branslevgård. Og da klubbens ældste medlem Poul Vagn i 2021 blev 90 år, skulle det naturligvis også fejret med manér.

Besøg af gæster fra Rotary Club Quickborn: Frank Sonntag (tv) med frue samt Claus-Walther Schröder (th) med frue.

Stor fest på Branslevgård til ære for vores venskabsklub i Quickborn 2020.

Peter Skaarup holdt tale på tysk til ære for gæsterne.

Frank Sonntag fra Quickborn og Asbjørn Zinck Høgh 2020.

Fejring af Poul Vagn Nielsen i forbindelse med hans 90-års fødselsdag 2021. Han følges med sin kone Sigrid.

Poul Vagn og Sigrid Nielsen, N. P. Schmidt og Steen Petersen.

Amerikansk tema og underholdning ved Tamra Rosanes til ære for Poul Vagn Nielsen.

En lang tradition holdes i hævd, når vi besøger PAJO til årets grillaften, hvor vi som regel nyder underholdning og mad. Ved guvernørbesøget i 2019, som blev afholdt på GasMuseet, blev vi overrasket med "levende sushi-fad" og ildsluger til dessert.

Rotary i glimt - Virksomhedsbesøg

Vi bliver altid taget godt imod, når vi er på udebane - uanset om vi er på virksomhedsbesøg, oplever kulturelle institutioner eller blot tager på udflugt sammen. Vi har besøgt rigtig mange virksomheder gennem tiden.

Besøg i Tingbæk
kalkminer 2016.

Besøg i Aarhus Domkirke
2017. Korlederen fortæller.

Besøg på Langbakgaard. Birthe Balle, Preben Johansen,
Lone Mikkelsen, Asbjørn Zinck Høgh og Niels Ole Ertmann.

Besøg på Langbakgaard ved
Thomas og Birthe Balle 2021.

Foredrag på Cemtec med Søren Bjerregaard Pedersen 2021.

Søren Bjerregaard Pedersen 2021.

Besøg hos Beauté Pacifique 2022.

Besøg hos Eurowind Energy ved Jens Rasmussen 2022.

God forplejning hos Eurowind Energy. Fra venstre: Anette Skovlykke, Sune Fuglsbjerg, Steen Petersen, Per Egge, Niels Ole Ertmann, Jens Rasmussen, Henning Munk Nielsen, Jan Svejstrup og Ole Kamstrup.

Rotary i glimt - Virksomhedsbesøg

Vores mange virksomhedsbesøg er både lærerige og inspirerende. Og vi glæder os over den gode modtagelse og gæstfrihed, vi altid oplever. Det er et privilegie, at vi får lov til at komme indenfor så mange steder.

Besøg på Hobro Værft 2014.

Besøg på GasMuseet ved Hanne Thomsen i 2014.

Besøg hos fysioterapi Benefit Hobro 2014.

Besøg hos fysioterapi Benefit Hobro 2014.

Besøg hos 2HAVE ved Jacob Meulengracht 2020. I forgrunden Bent Bjørn, Thomas Therkildsen, Jørn Jensen, Jens Brix og Preben Weller.

2HAVE ved Jacob Meulengracht 2020.

Thomas Therkildsen og Poul Anker Johansen 2020.

Besøg hos Nopa 2005. Fra venstre: Frank Kristensen, Preben Weller, Svend Ovesen, Carsten Haarsløv, Vagn Agerskov, Poul Erik Andersen og Steffen Torp Jakobsen.

Rotary i glimt - Virksomhedsbesøg

Uanset om vi besøger virksomheder lokalt eller behøver bus, så har vi som regel et flot fremmøde til den slags møder. Det betyder også meget for virksomheden og deres motivation for at tage imod, at vi møder talstærkt op.

Hobro Kirke 2022. I forgrunden N. P. Schmidt og Jens Brix. Kåthe Japhetson-Jensen viste rundt, og man var velkommen i tårnet.

Besøg hos Haarup Maskinfabrik 2023.

Besøg hos Haarup Maskinfabrik 2023.

Besøg hos Haarup Maskinfabrik 2023.

Besøg hos BD Consult ved Bent Dahl 2023.

Smag og spis, Lupinvej Hobro 2019.
Ricco Guldager og Per Kirstein Jensen.

Rundvisning på det nye supersygehus i Aalborg 2019.

Rotary i glimt - Virksomhedsbesøg

Der er virkelig stor variation i vores virksomhedsbesøg. Klubbens medlemmer er forskellige, og det er vores interesser også. Og uanset hvem, vi besøger, bliver man altid en lille smule klogere.

Besøg hos
Dansk Salt 2016.

Besøg på Havnø Gods 2020. Information og
rundvisning ved ejeren, Manon Luttichau Blou.

Besøg hos Danish Crown i Randers
ved Jan Nordstrøm 2023.

Besøg hos
BEWI 2020.

På en del af vores virksomhedsbesøg er forplejningen i særlig grad i top. Det gælder bl.a. på vores årlige besøg i SparNord og i Sparekassen Danmark. Vi sætter stor pris på pengeinstitutternes gæstfrihed, og hvert år ser vi frem til at høre nyt fra finansverdenen.

Carsten Brandt Andersen og Per Sønderup er værter for årets møde i Sparekassen Danmark 2022.

Jens Rasmussen og Clive Hansen i SparNord 2021.

Frank Kristensen er vært for årets møde i SparNord 2021.

Rotary i glimt - Foredrag og gæster

Vi nyder også at have besøg i vores klub. Det er berigende at få ny viden med hjem om alverden emner og interessefelter, uanset om det handler om hjerneforskning eller om at være journalist i alverdens brændpunkter.

En aften med Cafe Hack. Fra venstre: Lone Kalstrup, Søren Dahl og Lars Haldrup.

Foredrag ved Per Kuskner om Matador. Mennesker, myter og minder 2022.

Hjerneforsker Troels Kjær 2022.

Journalist Rasmus Tantholt 2023.

Bodil Frandsen om Regan Vest 2022.

Borgmesteren besøger os tilbagevendende og typisk i forbindelse med vores nytårstorsk, hvor vi holder fællesmøde med Rotary Hadsund. Vi er naturligvis meget interesserede i, hvordan det står til i både vores lokalsamfund og i et mere bredt politisk perspektiv.

Borgmester Mogens
Jespersen 2022.

Politiker Karsten
Lauritzen 2019.

Fodboldspiller
Mads Justesen 2021.

Rotary i glimt - Værdier

Helt særlige aftner i klubben er, når vi optager nye medlemmer. Her viser vi allerstørste respekt for Rotarys traditioner og får genopfrisket Rotarys grundlæggende ånd og omdrejningspunkter.

Præsident Birthe Balle. Optagelse af Vibeke Riis Jakobsen og Per Pedersen i 2023. Optagelsesteksten læses af N. P. Schmidt.

Præsident Per Hammer - Optagelse af Steffen Kjærgaard 2016.

Præsident Anders Grae Rasmussen - Optagelse af Tina Woods og Peter Leutenant Laursen 2019.

Niels Kristian Kirketerp læser optagelsesteksten - Optagelse af Flemming Kock 2022.

Under Covid-19 var vi udfordret og kunne ikke mødes fysisk. Men det hindrede os ikke i at forsøge online. Heldigvis fik pandemien ikke klubben til at bukke under, så vi fortsatte vores høje aktivitetsniveau, da alarmen endelig blev afblæst.

I 2022 havde vi mulighed for at møde daværende verdenspræsident for Rotary International Jennifer Jones, som besøgte distrikt 1440. Tina Woods (tv) og Birthe Balle (th) ville ikke lade den chance passere, så de tog til mødet i Viborg.

Klubpræsidenter 2004-2023

2004-2005
Bent Bjørn

2009-2010
Birger A. Jensen

2005-2006
Poul Erik Andersen

2010-2011
Per Egge Rasmussen

2006-2007
Per B. Ladefoged

2011-2012
Klaus Eppler

2007-2008
Jørn Therkildsen

2012-2013
Vøgg Mule Thers

2008-2009
N. E. Bonde Pedersen

2013-2014
Ole Kamstrup

2014-2015
Peter Hermansen

2019-2020
Lars Haldrup Petersen

2015-2016
Peer Hammer Sørensen

2020-2021
Asbjørn Zinck Høegh

2016-2017
Bent Ørum

2021-2022
Thomas Therkildsen

2017-2018
Hanne Thomsen

2022-2023
Birthe Balle

2018-2019
Anders Graae Rasmussen

2023-2024
Kim Knudsen

Medlemsliste 2023

Hobro Rotary Klub

2. december 2023

Poul Erik Andersen

Direktør, cand. oecon.
Erhvervsudvikling

Carsten Brandt Andersen

Underdirektør
Sparekassen Danmark

Birthe Balle

Selvstændig
Langbakgaard

Bent Nørgaard Bertelsen

Fhv. salgsdirektør

Alex Betzer

VVS-installatør
Betzer & Søn ApS

Bent Bjørn

Fhv. forretningsindehaver

Jens Brix Laursen

Prototypeteknik
Brix montage

Ulla Christensen

Direktør
SpaceCom A/S

Thorvald Christensen

Direktør
Kongsdal havn 4 ApS

Ricco Guldager

Christensen

Restauratør
Buddy Holly, Hobro ApS

Jørn Christiansen

Direktør
Als-bussen

Bent Dahl

Direktør
BD Consult A/S

Erik Sjørring Dahl

Indehaver
Vikingleg

Niels Ole Ertmann

Kaffegrossist
MOKKAFFE

Jesper Kjeldbjerg

Frederiksen

Direktør
Hans Jensen Transport

Sune Fuglsbjerg

Tandlæge
dinTANDLÆGE Hobro

Michael Graversen

Statsautoriseret revisor
BDO statsaut. revision.

Clive Hansen

Direktør
Machinery

Lars Møgelvang Hansen

Advokat
Palsgaard Møgelvang
Johannsen Advokater

Peter Lyngby Hansen

Adm. direktør
Hotel Amerika A/S

Poul Højbjerg

Direktør
Hvornum Maskinstation

Steffen Torp Jacobsen

Isolatør
Steffen Torp Jacobsen ApS

Vibeke Riis Jakobsen

Viceforstander
Hobro Efterskole

Käthe Japhetson-Jensen

Sognepræst, cand. theol.
Hobro Kirke

Birger A. Jensen

Direktør
Bed & Breakfast Hobro

Jørn Jensen

Bogholder
ProfilTech

Lars Schjødt Jensen

Direktør
Kørelære

Una Jensen

Tilsynsdirektør
Arbejdstilsynet,
Tilsynscenter Nord

Poul-Anker Johansen

Fhv. Grosserer
PAJO Holding

Preben Johansen

Økonomidirektør
SMH Holding A/S

Lars Johansen

Ejerleder/Direktør
Pajo Bolte A/S

Jan Justesen

Installatør
Lillegaarden El A/S

Lone Kalstrup

Direktør, cand. oecon.
Pythea

Ole Kamstrup
Fhv. sparekassedirektør

Charles Kastberg Chr.
Direktør
DayCatch A/S

Steffen Kjærgaard
Direktør
Victor DK a/s

Kim Knudsen
Chefkonsulent - VEU
Styrelsen for arbejdsmarked
og rekruttering

Flemming Koch
IT Direktør
Aalborg Universitet

Frank Kristensen
Direktør
Spar Nord Bank A/S

Søren Kristiansen
Direktør
Norfolk Erhvervsrengøring
A/S

Peter Lieutenant Laursen
Ejendomsmægler
EDC Søren Jensen

Lone Mikkelsen
Indehaver
Kop og Kande

Poul Vagn Nielsen
Landmand

Henning Munk Nielsen
Fhv. bogtrykker

Benny Nielsen
Radioforhandler

Jan Nordstrøm
Underdirektør
Danish Crown

Finn Refsgaard Olsen
Områdesalgsschef
AssaAbloy Entrance System

Per Pedersen
Direktør
Ejendomsinvestor

Lars Haldrup Petersen
Autoforhandler
Bilhuset Haldrup

Per Egge Rasmussen
Biolog
Vesthimmerlands
Kommune

Anders Graae Rasmussen
Rektor
Erhvervsakademi Dania

Jens Rasmussen
Direktør
Eurowind Energy A/S

Thomas Riise
Økonomidirektør
KSMV AS

Niels Peter Schmidt
Fhv. overtandlæge

Asbjørn Schrum
Kombinator

Anette Skovlykke Nielsen
Rektor og afdelingschef
Tradium Mariagerfjord

Jens Spanggaard
Statsaut. revisor
BDO Scan Revision

Jan Jensen Sveistrup
Direktør
Brdr. Nielsen A/S

Per Sønderup
Fhv. adm.direktør
Sparekassen Danmark

Peer Hammer Sørensen
Direktør
Desim Elektronik ApS

Jørn Therkelsen
Fhv. statsaut. ejendoms-
mægler og valuar

Thomas Therkildsen
Direktør Autoforhandler
Anders Therkildsen ApS

Lars Tolborg
Landmand

Gitte Vestergaard
Direktør
Lottegitte.dk

Preben Weller
Fysioterapeut
Benefit Hobro

Tina Woods
Marketingchef
DS Gruppen A/S

Ivan Østergaard
Direktør
Østergaards Farvehandel
Hobro Aps

Bestyrelsen 2023

Hobro Rotary Klub
2023-2024

Fra venstre: Præsident elect Tina Woods, præsident Kim Knudsen, past præsident Birthe Balle Andersen, sekretær Una Jensen, kasserer Michael Graversen og klubmester Sune Fuglsbjerg .

Her slutter historien om Hobro Rotary Klubs første 80 år.
Det bliver spændende at se, hvad de næste 20 år byder på.

HOBRO ROTARY KLUB

80-ÅRS JUBILÆUM

Jubilæumsbogen er udgivet i forbindelse med Hobro Rotary Klubs 80-års jubilæum den 2. december 2023. For 20 års siden udkom klubbens første jubilæumsskrift, der omhandlede klubbens opstart og historiske nedslag gennem 60 år. I denne bog genudgiver vi det "gamle" jubilæumsskrift og tilføjer historier, begivenheder og anekdoter fra klubbens seneste 20 år. Håbet er, at vi på denne måde synliggør, at klubben er alsidig, dynamisk og fremtidsorienteret, samtidig med at vi fastholder nogle af de traditioner, der har tegnet vores klub gennem årene. God læselyst!

HOBRO ROTARY KLUB

80-ÅRS JUBILÆUM

